

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ
ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

Υ Π Ο

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (ΜΕΡΙΚΗ)

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΟΣΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

1985

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ
ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

Υ Π Ο

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (ΜΕΡΙΚΗ)

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΟΣΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

1985

Ἡ τῆς παρούσης βίβλου ἀνατύπωσις, ἐν μέρει, ἢ ἐν ὅλῳ, ἀπαγορεύεται συμφώνως τῷ περὶ τυποκλοπίας Νόμῳ, ἐκχωρηθέντων ἀπάντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ὑμνογράφου εἰς τὴν ὑφ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ἐν Λυκοβρύσει Ἀττικῆς διὰ δωρεᾶς ἐν ζωῇ στερεᾶς καὶ ἀμετακλήτου δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς 14156)58, 680)61 καὶ 14151)73 Δωρητηρίων Συμβολαίων τῶν Συμ)φων: 1) Δημοσθένους Κόλλια—Νικαίας 2) Σοφίας Μερτικοπούλου καὶ 3) Χρήστου Κατσαφαροπούλου—Ἀθηνῶν—ἀντιστοίχως.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει
τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς.

Τύποις Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου
Λυκοβρύσεως Ἀττικῆς

ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΟΣΙΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΟΝΑΧΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τὸ παρόν μου ἔργον, ἦτοι τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν μετὰ τῶν 24 οἰκων, δύο παρακλητικῶν καὶ ὀκτωήχων κανόνων καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ μικροῦ Ἀγιασμοῦ τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς θαυματουργοῦ, Ἡγουμένης τῆς πάλαι ποτὲ ἀκμασάσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου προσφέρω καὶ ἀφιερῶ εἰς τὴν ἐν Λυκοβρύσει τῆς Ἀττικῆς Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ὁσίας ἐκχωρῶν εἰς αὐτὴν τὰ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ πνευματικῆς μου ἰδιοκτησίας δικαιώματα, ἐξ ἄκρας εὐλαβείας πρὸς τὴν θαυμαστὴν ταύτην Ὁσίαν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ πνευματικόν μου τοῦτο προϊόν θὰ ἀνήκη εἰς αὐτήν, ὡς ἀναφαίρετον αὐτῆς κτῆμα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Μοναχὸς Μικραγιαννανίτης

15 Μαρτίου 1958

Μικρὰ Ἀγία Ἄννα Ἀγ. Ὁρους.

ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΟΥ

Ἐγὼ ὁ παρὼν Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, ἡγουμένης τῆς πάλαι ποτὲ ἀκμασάσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου προσφέρω καὶ ἀφιερῶ εἰς τὴν ἐν Λυκοβρύσει τῆς Ἀττικῆς Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ὁσίας ἐκχωρῶν εἰς αὐτὴν τὰ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ πνευματικῆς μου ἰδιοκτησίας δικαιώματα, ἐξ ἄκρας εὐλαβείας πρὸς τὴν θαυμαστὴν ταύτην Ὁσίαν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ πνευματικόν μου τοῦτο προϊόν θὰ ἀνήκη εἰς αὐτήν, ὡς ἀναφαίρετον αὐτῆς κτῆμα.

Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης

Μικρὰ Ἀγία Ἄννα Ἀγ. Ὁρους.
15 Μαρτίου 1958

Διορθωτικὸν ἐπὶ τῷ παρόντι ἐγγράφῳ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1972

14156/1958 ἐμβολογακτῶν μου

ἐν Ἀθήναις τῇ 13 ᾿Ιανουαρίῳ 1972

ὁ Διορθωτικὸς ἐκδόμας

«ΟΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ, τῇ πολιτείᾳ ἰσάγγελε, καὶ πιστῇ Χριστοῦ θεράπεινα, ὡς ἔχουσα παρρησίαν πρὸς Αὐτόν, περίσωζε ἡμᾶς, ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβεΐαις σου, ἐκ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς Σὲ καταφεύγομεν».

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ ψάλλεται ὡς ἀκολουθῶς:
Σαββάτῳ ἑσπέρας. Μικρὸς Ἑσπερινός.

Η Θ'. Ὥρα, μεθ' ἣν ὁ Προοιμιακός. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἐν ᾧ ἰστώμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας. Δόξα, ὡσαύτως. Καὶ νῦν. Τὸ ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ Δογματικὸν Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.... Καταξίωσον Κύριε..... καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου, καὶ εἴτα τῆς Ὁσίας ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ. Τό, Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου, Δόξα τῆς Ὁσίας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου..... καὶ ἀπόλυσις.

Μέγας Ἑσπερινός.

Ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μεθ' ὃ ὁ Προοιμιακός, συναπτὴ μεγάλη, καὶ ἀκολουθῶς τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι'. Καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἡχου δ'. καὶ τῆς Ὁσίας Προσόμοια στ'. Δόξα τῆς Ὁσίας. Μοναστριῶν τὴν καλλονήν... Καὶ νῦν. Δογματικὸν Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.... καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας. Μεθ' ἧς ἐκτενὴς ὡς συνήθως, καὶ ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Λιτῇ τοῦ ναοῦ ψάλλοντες τὴν Λιτὴν τῆς Ὁσίας ὡς ἔχει ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ. Εἴτα ἐκτενὴς ὡς συνήθως καὶ ἀμέσως τὰ Ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ. Πρῶτον ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου καὶ ἀμέσως τὰ τῆς Ὁσίας, Χαίροις ἐπωνυμία τερπνὴ.... Δόξα. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί... Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθέने.... Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ εὐθὺς τό, Θεοτόκε Παρθένε, μεθ' ἧς εὐλόγησις τῶν ἁγίων ὡς συνήθως. Εἴτα τό, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.... ἐκ γ'. Χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀναγιγνώσκωμεν τὸν λγ'. ψαλμὸν ἥτοι τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον..... μέχρι τοῦ στίχου, Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν..... ὅστις ψάλλεται καὶ ἀμέσως ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ βίου τῆς Ὁσίας.

Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως, εὐθὺς τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ.... καὶ λέγομεν τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. Συναπτὴ μεγάλη, Θεὸς Κύριος.... καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον δῖς, Δόξα, τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, μεθ' ὃ ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα. Καὶ πάλιν τὸ ἕτερον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ψάλλομεν τὰ Καθίσματα τῆς Ὁσίας, καὶ τίθεται αὖθις ἀνάγνωσις. Εἶτα ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου, ψάλλεται ὁ Πολυέλεος, μεθ' ὃν τὰ Εὐλογητάρια, συναπτὴ, ἐκφώνησις, "Οτι εὐλόγηται.... ἡ Ὑπακοὴ χῦμα, καὶ ἀμέσως ψάλλομεν τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τῆς Ὁσίας. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.... καὶ ὁ Ν'. ψαλμός, οὗτινος ψαλλομένου γίνεται ὡς συνήθως ἡ προσκύνησις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.... Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.... καὶ οἱ κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. Καὶ τῆς Ὁσίας οἱ δύο κανόνες εἰς η'. Καταβασίας, Χοροὶ Ἰσραήλ.... Ἐν τῇ γ'. ὡδῇ μετὰ τὴν αἵτησιν ἀναγιγνώσκουμεν τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, καὶ ἀμέσως ψάλλομεν τὸ Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Τῆς εἰρήνης τὸν ἄρχοντα ἀγαπήσας... Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ κατὰ σκίον ὅρος.... καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ ὡδαί. Ἐν τῇ στ'. τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὁσίας, καὶ ἀκολούθως τὸ Συναξάριον, μεθ' ὃ τὰς ἐτέρας ὡδὰς ζ'. καὶ η'. Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός..... καὶ ψάλλομεν τὴν Τιμιωτέρα ν.... καὶ ἀκολούθως τὴν ἐνάτην ὡδήν. Ἀγίος Κύριος.... τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὰ τῆς Ὁσίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. Ἀναστάσιμα καὶ δ'. τῆς Ὁσίας εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα λέγομεν τοὺς ἐξῆς στίχους:

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.....

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.....

Δόξα, τῆς Ὁσίας. Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων... Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις... Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον, Σήμερον σωτηρίᾳ.... ἡ τό, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνημάτων.... ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἡ α'. ὥρα, καὶ τελεία ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, τὰ Ἀναστάσιμα δ'. ἤχου, καὶ τῆς Ὁσίας ἐκ μὲν τοῦ α'. κανόνος ἡ γ'. ὡδή, ἐκ δὲ τοῦ β'. ἡ στ'. ἐν ὄλῳ 12. Μετὰ τὴν εἴσοδον Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τῆς Ὁσίας, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας, Τὴν τοῦ κόσμου εὐκλειαν.... καὶ ἐν τέλει τό, Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης..., Ἀπόστολον τῆς Ὁσίας (ζῆτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἑβδομάδος), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τό, Ἀξιό ἐστιν. Εἰς τὰ Δίπτυχα τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ὁσίας. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.... Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.....

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΗ'.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης Ἡγουμένης Μονῆς
τοῦ Χρυσοβολάτου τῆς Θαυματουργοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁ ἄπο ρίζης εὐκλεοῦς, ἦνθησας ὡς ἄνθος
Ὁσία, θεοβλαστούργητον, τότε κόσμῳ ἔπνευ-
σας, ὑπὲρ ἀρώματα, τῆς ἀγνείας τὰς χάρι-
τας, καὶ τῶν σῶν ἀμέμπτων, τρόπων τὴν σεμνότη-
τα, Εἰρήνην ἔνδοξε. Ὅθεν τὸ οὐράνιον μύρον, στά-
ξαν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ, θεῖαν μυροθήκην σε εἰργάσατο.

Ὁ τῶν ἀμέμπτων σου ἡθῶν, ὁ Ἰωαννίκιος,
Μήτηρ, εἶδε τὴν ἔλλαμψιν, τότε θεῷ Πνεύματι
μυσταγωγούμενος, ἱερῶς προηγόρευσε, τῶν
σῶν ἔσομένων, θεῶν ἀναβάσεων, τὰ κατορθώμα-
τα. Ἀπιθι Εἰρήνη βοήσας· ἡ Χρυσοβαλάντου γὰρ
Ποίμνη τὴν σὴν ἡγεσίαν ἀπεκδέχεται.

Θ "τε τὸ ἐν σοὶ ἐκτελεσθέν, ὡς βουλὴν θεόκριτον ἔγνωσ, νοὸς ὀξύτητι, τότε περιφάνειαν γένους κατέλιπες, ὡς οὐδὲν διαπτύσασα, τιμὰς ἀπανθούσας, καὶ τῷ πάντων Ἄνακτι θερμῶς μεμνήστευσαι. Ὅθεν τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὡς λαμπροδηφόρος παρθένος, ἔνδοξε Εἰρήνη κατηξίωσαι.

Θ "τε ὡς λαμπὰς ἀειφανὴς τῇ τῶν ἀρετῶν δαδουχία, Ὅσία ἔφανας, τότε διαλέλυκας παθῶν σκοτόμαιναν, καὶ δαιμόνων ἡμαύρωσας, τὰς μηχανουργίας, ἴασιν καὶ λύτρωσιν, ἅσι βραβεύουσα. Ὅθεν τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ὥσπερ ἐκλεκτὴ παρεστῶσα, σκότους ἁμαρτίας με ἀπάλλαξον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η φερώνυμος κλησίς σου, τὰ τῆς Εἰρήνης ἀγαθά, πόρρωθεν Ὅσία ἐσήμανεν· ὧν τὰς ἀπαρχὰς ἤδη κτωμένη, τῷ τῆς Εἰρήνης ἄρχοντι, ἔσπευσας νυμφευθῆναι· ἅσι γὰρ χαίρειν εἰποῦσα, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, σεαυτὴν ἀνατέθεικας, δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην, ἐν ὁσιότητι ἐργασαμένη. Καὶ νῦν τοῦ πόθου σου τυχοῦσα, εἰρήνην ἄρρηκτον, καὶ ὁμόνοιαν στερράν, ἅσι πρυτάνευσον, Εἰρήνη παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θ ἶκος φωτοειδής, Πατρός, Υἱοῦ ἐδείχθης, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, τῇ σῇ φιλοσοφίᾳ, Εἰρήνη μεγαλώνυμε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.....

Ψύρω τῷ νοητῷ, τῶν σῶν ιδρώτων Μήτηρ,
προσφέρουσα τοὺς ὀμβροὺς, τῆς παρ' αὐτοῦ
ἐπλήσθης, ἄρρητου διαδόσεως.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου

Ψύμφη περικαλλής, τοῦ πάντων Βασιλέως,
λαμπρῶς διηνησμένη, χαρίτων ἀγλαΐα, Εἰ-
ρήνη ἐχρημάτισας.

Δόξα. Τριαδικόν.

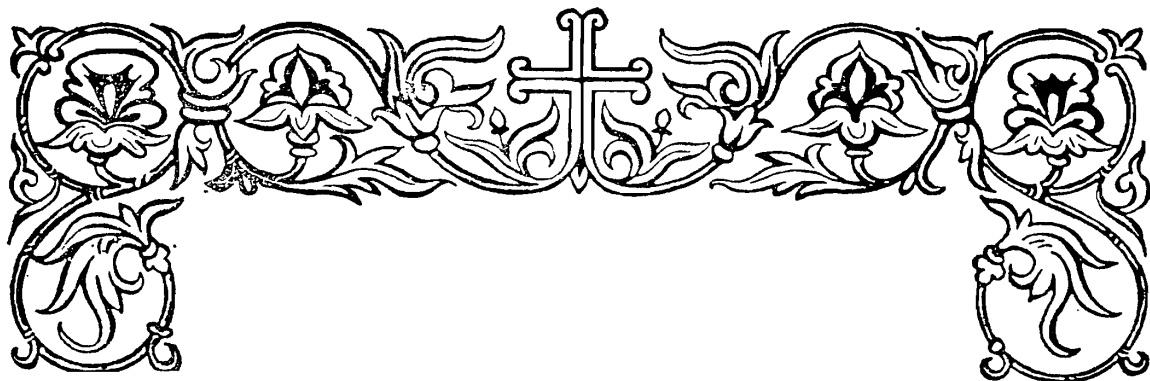
Ψύσις Τριαδική, τῶν ἀγαθῶν αἰτία, Πάτερ,
Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
πρεσβείαις τῆς Ὁσίας, σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

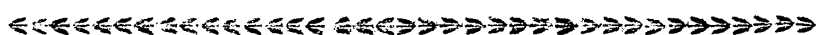
Ψφρᾶσον μοι Ἀγνή, πῶς φέρεις ἐν ἀγκάλαις,
τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων; Ἀκαταλήπτω τρό-
πῳ τὸ πῶς μὴ ζήτει ἄνθρωπε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Πρὸσόμοια τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ψ ἥς ἀγνείας τὸ σκὴνωμα, τῶν χαρίτων τὸ τέμενος, τὸ λαμπρὸν τοῦ Πνεύματος ἐνδιαίτημα, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀναβάσεων, τρυγὸνα τὴν ἁμωμον, τὴν ἀφ' ὕψους ἀρετῶν, μελωδοῦσαν τοῖς πέρασι τῆς ἐν πνεύματι, πολιτείας τὰς θείας ἀντιδόσεις, τὴν θεόσοφον Εἰρήνην, μελωδικῶς εὐφημῶμεν.

Η ἐν κάλλει τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ὡς παρθένος ἁμωμος ὑπεμφαίνουσα, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, ἀφθόρως μεμνήστευσαι, ὡς σφαλεῖσα γεηρᾶς βασιλείας ὡς ἔοικεν ὅθεν ἔσπευσας, ὡς πολύτιμον προῖκα καὶ ἁγίαν, τῷ ἀχράντῳ σου νυμφίῳ προσαγαγεῖν τὴν σὴν ἄσκησιν.

Ψ ὡς θεόφυτος ἄμπελος, ἀφθαρσίας τοὺς βότρυας, γεωργία κρείττονι ἐγεώργησας, θεουργικῶς ἀποστάζοντας ὡς νέκταρ οὐράνιον, ὡς ἄθάνατον τρυφήν, τῆς τοῦ Λόγου χρηστότητος, τὸν ζωήρρυτον, γλυκασμὸν τοῖς πιστῶς ὕμνολογοῦσι, τῶν ἐνθέων σου ἀγώνων, Μῆτερ Εἰρήνη τὰ σκάμματα.

Ως εἰρήνης ἐπώνυμος, τῆς εἰρήνης τὴν ἔλλαμψιν, γαληνῶς πρυτάνευσον εἰρηνώνυμε, τοῖς ἐν τῷ σκότει καθεύδουσι, κακίας καὶ μῆνιδος, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς, πρὸς εἰρήνης τὴν εἴσοδον, ὡς ἂν φθάσωμεν, πρὸς εἰρήνην ἧς ὄριον οὐκ ἔστι καὶ δοξάσωμεν Εἰρήνη, τὸν τὴν εἰρήνην πηγάζοντα.

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΕΤΕΡΑ

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν νῦν τὴν Εἰρήνην; τῆς Καππαδοκίας τὸ βλάστημα, καὶ Χρυσοβαλάντου τὸ καύχημα, τὴν τοῦ Βυζαντίου θυμηδίαν· τὸ κλέος, Μοναστριῶν καὶ ὑποτύπωσιν· τὴν βάσιν, Ἀσκητριῶν καὶ χειραγώγησιν. Ταύτην γὰρ ὁ Δεσπότης, φωτισμοῦ ἄρρήτου, κατηξίωσεν ἀληθῶς, ἡμῶν προμηθούμενος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελωδικοῖς ἄσμασι, μακαρίσωμέν σε τὴν Εἰρήνην; τὸ τῆς ἐγγραφείας γεώργιον, καὶ τῆς ἀπαθείας τὸ ὄργανον, τῆς διπλῆς ἀγάπης τὸ ταμεῖον· τὴν στήλην, τῶν ἀρετῶν τὴν θεοτύπωτον· τὴν βρύσιν, τῶν ἱαμάτων τὴν πολύρρυτον, τὴν ἀναθλύζουσαν κόσμῳ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ρῶσιν ἄφθονον ἔσαεί, καὶ πάθη ὀλέθρια, τῶν δαιμόνων ἀφανίζουσα.

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμέν σε τὴν Εἰρήνην; τὴν ἀγγελικῶς ἀναλάμπασαν, καὶ τὸν πονηρὸν ἀμαυρώσασαν, τοῦ φωτὸς τοῦ θείου τὴν λυχνίαν· τὸ ἔνθος, τῆς καθαρότητος τὸ εὖοσμον· τὸ ρόδον, τῆς ἀφθαρσίας τὸ μυρίπνοον· περιστεράν τὴν ἁγίαν, τὴν κεχρυσωμένην, τὰ μετὰφρενα ψαλμικῶς, καὶ πετάσασαν, καλιὰν πρὸς ἐπουράνιον.

Ποίοις πνευματικοῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμέν σε Πανοσία; σὺ γὰρ τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως, νύμφη εὐπρεπῆς ἐχρημάτισας, ἀπανθούσης δόξης μακρυνθεῖσα· ἐντεῦθεν, θείων θαλάμων κατηξίωσαι, ὁρῶσα τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν λαμπρότητα, ἧς τέως ἐφιεμένη, ἀρετῶν τῷ κάλλει, καθωράισας σεαυτήν· διὸ καὶ δεδόξασαι, ἐν σημείοις τε καὶ τέρασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μοναστριῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν παρθένων κλέος, σκεῦος τῶν χαρίτων, καὶ τοῦ Χριστοῦ τρυγὸνα τὴν ἄσπιλον, ἐπαξίως, ὦ φίλ-έορτοι, μελωδικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, καὶ θείων δωρεῶν, τὸ νοητὸν ἀλάβαστρον· χαίροις λαμπρὰς πολύ-φωτος, ἡ τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα· χαίροις τῆς παρθενίας τὸ κρίνον τὸ εὐῶδες, καὶ τῆς αἰωνίου εἰρήνης ἁρμονία. Καὶ νῦν, Εἰρήνη θεόσοφε, λαμπρῶς παρισταμένη Χριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ παύσῃ ἡμῖν δωρουμένη, εἰρήνην ἀδιάπτωτον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Θὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λα'. 10, 26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆγχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχαταῖς.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε'. 15—στ'. 3).

Αἱ καιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλείον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφῆσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ'. 7).

Αἱ καιὸς ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυ-

μίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πενηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Εταλάξατε οἱ Παρθενῶνες, καὶ αἱ Λαῦραι γλυκασμόν, καὶ σὺ Μονὴ τοῦ Χρυσοθαλάντου, σκίρτα καὶ χόρευε, ὅτι ἐκ τῶν σῶν ἀγκαλῶν, ἀνέθορεν ὡς κυπάρισσος, ἡ Βασιλικὴ παρθένος, καὶ ἀγλαοφανὴς Εἰρήνη· ἀκρέμων ἡ ἔκλαμπρος, τῆς ταπεινώσεως τὸ ὑπερφυῆς σεμνολόγημα, τῆς ὑπομονῆς ἡ ἀκατάσειστος κρηπίς, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ τῆς διδασκαλίας, ἀηδὼν ἡ καλλικέλαδος· ὑφ' ἧς ποδηγετούμεναι, αἱ φιλομόναχοι ψυχαί, εὐτόλμως ἀναβαίνουσιν, ἀπὸ τῶν ἐπιγείων εἰς τὰ οὐράνια.

Ἦχος β΄.

Βασιλικῆς ἀποσφαλεῖσα εὐκλείας, πρὸς θεϊκῆς υἰοθεσίας τὴν ἀγλαΐαν, εὐστόχως ἡτένισας· πάντα γὰρ ὑφ' ἐν παρωσαμένη, γένος, πλοῦτον καὶ ἀκμὴν νεότητος, τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἀντὶ πάντων προέκρινας· ἔνθεν τῇ ἐγκρατεῖα τὴν ἀγνείαν φαιδρύνασα, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ, τὴν χάριν δηλώσασα, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, θυγάτηρ ὥφθης εὐκλεῆς· ὦ καὶ πόθῳ ἔκραζες: Εἰς ὁσμὴν μύρων σου Λόγε ἔδραμον, πάντα καταλείψασα· διὸ κατασκηνώσω, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Ἦχος γ'.

Πίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῶν ἀρετῶν σου τὰ τρόπαια, Εἰρήνη παμμακάριστε; σὺ γὰρ ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ θήλεος, τὸν τῆς Εὐας πτερνιστήν, τῇ τοῦ Σταυροῦ ἀρωγῇ, ἀνδρικῶς ἐθριάμβευσας. Ὅντως μακαρία σὺ εἶ, ὅτι τὸν καρπὸν τῆς θεώσεως, ἐπιτηδείως ἐτρύγησας· τῆς γὰρ αἰσθήσεως ἐκβέβηκυῖα νοερῶς, τῶν ὑπὲρ αἴσθησιν ἀγαθῶν, εἰσεποιήσω τὰ ἀκροθίνια. Ὅθεν σωμάτων μὲν ἰωμένη τοὺς μώλωπας, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστω, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ἦχος δ'.

Ως τῆς εἰρήνης ἐπώνυμος, τὴν φερωνυμίαν ἐπαληθεύουσαν ἔδειξας· τῷ γὰρ Εὐαγγελίῳ τῆς εἰρήνης ἀφορῶσα, τὰ τῆς εἰρήνης Ἀποστολικῶς ἐδίωξας, καὶ τὰ τῆς εἰς ἀλλήλους οἰκοδομῆς· ὅθεν μακαρισμοῦ θείου τυχοῦσα, τῷ ποταμῷ τῆς εἰρήνης, ὡς ἐκλεκτὴ ἀποκατέστης, Ἀλλ' ἐπόμβρησον καὶ ἡμῖν, τῆς ἀληθοῦς εἰρήνης τὴν δρόσον, ἵνα τῶν σκανδάλων τὸ πῦρ ἐκφύγωμεν, καὶ τῷ ἀρχιγῶ τῆς εἰρήνης, ἐν ὁμονοίᾳ λατρεύσωμεν, Εἰρήνη Θεοδόξαστε, Ὅσίων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πῶ ἀθανάτω Βασιλεῖ, κατηγγυήθης ὡς ἄμωμος, Εἰρήνη μακαρία· ἐνθεν ἀξίως τῆς κλήσεως, κατάλληλον βίον ἀνύσασσα, ὑπερφυῶς ἐμεγαλύνθης· ὅπου γὰρ Θεὸς ἐνδημήσει, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεσιουργεῖται· τῷ γὰρ ἀνακτι ἀδήλως ἐπιστᾶσα, τοῦτον ἐξέπληξας· τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς προέλεγες, καὶ τῶν ἐσομένων τὰς ἐκβάσεις προεώρας· δαιμόνων τὴν ἰσχὺν ἐξενεύρισας, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας τῷ λόγῳ ἐθεράπευσας· οὕτω γὰρ οἶδε δο-

ξάζειν Χριστός, τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηκακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀποστιχα

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἐπωνυμία τερπνὴ, τῆς αἰωνίου ἀληθῶς ἀπολαύσεως· ἡ κλήσει ὑποδηλουῖσα, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀμοιβάς, τῶν θεοπρεπῶν σου ἀναβάσεων· λειμῶν ὁ μυρίπνοος, θεωρίας καὶ πράξεως, ἡ μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, ἡ τὴν αὔλον, διαπνεύουσα εὐπνοίαν· ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, καὶ ρόδον τὸ ἔμψυχον, ὃ προσηνέχθη τῷ Λόγῳ, ὁσμὴ ἁγνὴ εὐαπόδεκτος. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.....

Χαίροις ἡ νοητὴ ἀηδὼν, ἡ λογικὴ περιστερὰ καὶ περίδοξος, τρυγῶν ἡ ὠραιότατη, ἡ νοητῶν ἱξευτῶν στερρῶς διαδραῖσα τὰ βουλευμάτα· ἀμνάς ἡ ἀμίαντος, τοῦ καλοῦ Ἀρχιποίμενος, ᾧ καὶ ἐβόας, τετρωμένη τῷ ἔρωτι· ποῦ νυμφίε μου, ποῦ ποιμαίνεις τοὺς ἄρνas σου; δεῖξον κἄ μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ λέξον μοι ἄρρητα· ὅτι τερπνὴ σου ἡ θέα καὶ ἡ φωνὴ σου ζωήρρυτος· Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε Εἰρήνη, δοῦναι συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου

Ωφθης τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ νύμφη Ὁσία, ὡς σεμνή καὶ ἀκήρατος, ἀγνεία πεποικιλμένη, καὶ ἀρετῶν καλλοναῖς, ὠραιζομένη θείῳ Πνεύματι· διὸ καὶ ἐβόας σοι, τὰ τοῦ Ἀσματος ῥήματα: Δεῦρο πλησίον, ἐκ Λιβάνου ἀσκήσεως, δεῦρο θύγατερ, εἰς οὐράνιον θάλαμον, εἴσελθε εἰς αἰίζωα, τῆς δόξης βασίλεια, τῆς αἰωνίου εἰρήνης, κομιζομένη τὴν ἔλλαμψιν· δι' ἧς, ὦ Εἰρήνη, καταφαίδρυνον τοὺς πόθῳ, σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Λεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῇ θεοφόρῳ Εἰρήνῃ, μετὰ τὰ σπουδῆς δράμωμεν. Ἴδου γὰρ πάρεστιν ἡμῖν, τῇ ἐτησίῳ αὐτῆς μνήμῃ, εἰρηνοποιὰ χαρίσματα, ἐνὶ ἐκάστῳ κατ' ἀξίαν νέμουςα· ἐμφορηθῶμεν οὖν πάντες, τῆς παρ' αὐτῆς δωρεᾶς, καὶ ἴδωμεν τῇ διανοίᾳ, οἷας χάριτος ἐνδίκως ἡξίωται· τῆς παρθενίας ἢ λαμπηδῶν, τῆς ἀπαθείας τὸ κειμήλιον, τῶν μυστικῶν ἀρωμάτων, ἢ ἔμπλεως φιάλη· ἐν τῷ οἴκῳ γὰρ τοῦ Θεοῦ, παραρριπτεῖσθαι ἐξελέξατο, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν, τιμῆς ἀπόλαυσιν· ὅθεν ἀγγελικῶς διαπρέψασα, ἀγγελικῆς εὐκλείας ἔτυχεν· καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, τῷ εἰρηνάρχῃ Θεῷ, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ἃ οὐράνια ὑμνεῖ σε Κεχαριτωμένη Μῆτερ Ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γηϊνου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἀφθάρτων στεφάνων νῦν σε ἡξίωσεν, ὁ νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὠραιότατος· ὦ καθιεέρωσας

σαυτήν, ὅλη καρδιά καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὅσια Μῆτερ, Χρυσοβαλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

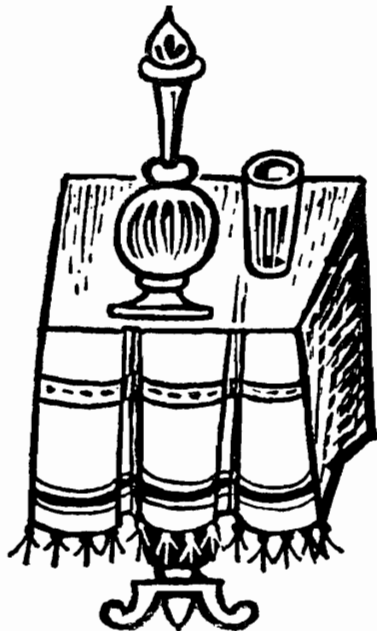
Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αόξαν ρέουσαν, ὑπεριδοῦσα, νύμφη ἄμωμος, ὥφθης τοῦ Λόγου, δι' ἀσκήσεως Ὅσια ἐκλάμπασα· ὡς οὖν Εἰρήνη τυχούσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε, ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Εκ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου καὶ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Α΄ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ψ ὅς ἄνθος εὐθαλές, καὶ ἡδύπνευστον κρίνον, ἐξ-
ήνθησας σεμνή, ἐν κοιλάδι τοῦ βίου, καὶ χαί-
ρουσα προσήγαγες, Ἰησοῦ τῷ νυμφίῳ σου,
τὴν ἀκήρατον, τῶν ἀρετῶν εὐωδίαν· ὃν ἰκέτευε, τοῦ
εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, Εἰρήνη φερώνυμε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ψ ῥαία τῇ μορφῇ, εὐπρεπὴς τῇ καρδίᾳ, λαμπρὰ
καὶ τῇ ψυχῇ, δεδειγμένη Ὅσια, τερπνὸν κα-
ταγώγιον, τῆς Τριάδος γεγένησαι, δι' ἀσκή-
σεως, καὶ καθαρᾶς πολιτείας, καὶ ἀπειλήφας, τὴν
ἐπουράνιον δόξαν, Εἰρήνη θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Θ ἵπισω σου Ἀγνή, ἡ θεόφρων νεᾶνις, λιποῦσα
τὰ τῆς γῆς, ἠκολούθησε Κόρη, καὶ χαίρουσα
προσήνεκται, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι, μεγα-
λύνουσα, σὲ τὴν πηγάσασαν κόσμῳ, τὸ ζώήρρυτον,
καὶ ἐπουράνιον μύρον, Παρθένε Παντάνασσα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Β'. ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐπρεπῶς, Μοναζουσῶν θεῖος χορός, ὅτε εἶδε σε φρικτῶς, μέσον Ὀσία τῆς νυκτός, προσευχομένην τῷ ἀνεσπέρῳ Ἡλίῳ· ὅλη γὰρ λαμπρά, ὅλη μετέωρος, ὑπερθεν τῆς γῆς, ἐστῶσα ἔφανες, τὸ τῆς μελλούσης δόξης προοίμιον, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ τῷ σώματι· ὦ θείας δόξης! ἥς ἡξιώθης, Εἰρήνη θεομακάριστε.

Δόξα. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ὡς λαμπρὰ κυπάρισσος Θεῷ ὑψώθης, διὰ βίου κρείττονος, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς· ὅθεν σὴν χάριν ἐδήλωσε, τῶν κυπαρίσσων ἢ κλίσις τῇ νεύσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα τὸν συνοχέα, τοῦ παντὸς Θεόνυμφε, ὡςπερ λαθὶς χρυσοειδής, ταῖς θεϊκαῖς ὠραιότησι, τὴν θεοφόρον Εἰρήνην ἐλάμπρυνας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς παρθένος φρονίμη καὶ ἐκλεκτή, τὴν λαμπάδα Ὀσία τὴν μυστικὴν, ἐλαίῳ ἀσκήσεως, δαψιλῶς καταρδεύσασα, ἀκοίμητον τὸ φέγγος αὐτῆς διετήρησας, αἰὲ ἐκδεχομένη τὴν ἄνωθεν πρόσκλησιν· ὅθεν εἰς νυμφῶνα εἰσελθοῦσα τὸν θεῖον, τρυφᾷς ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς ἄρρητοις φαιδρότησιν, ὦ Εἰρήνη ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παράδεισος ἔμπνους καὶ εὐθαλής, ὡς θεόθλαστος ράβδος καὶ λογικὴ, ἀσπύρως ἐθλάστησας, τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, ξηράναντα

ἐν ξύλῳ, ἄρᾱς τὰ βλαστήματα, καὶ αἰωνίου δόξης, τὸν πλοῦτον βλαστήσαντα, τοῖς σὲ ὀρθοδόξως Θεοτόκον φρονούσι, Παρθένε Πανάμωμε, Προφητῶν περιήχημα, καὶ βοώντων βοήθεια. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πόθῳ, τῇ θείᾳ προνοίᾳ σου.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου.

Π ᾱ σ α π ν ο ή .

Εὐ α γ γ έ λ ι ο ν . ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

(Κεφ. η'. 34—38).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· Ὃς γὰρ ἂν θέλει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ὁ Ν'. (50ος) Ψαλμός.

Δ ό ξ α . Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰ δι ό μ ε λ ο ν . Ἦ χ ο ς π λ . β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

✠ ὁ παρνησαμένη σεαυτήν, καὶ τὸν Σταυρόν σου
 Εὐαγγελικῶς βαστάσασα, ἔξω κόσμου καὶ
 σαρκὸς ἐπολιτεύσω· ὦ τοῦ θαύματος! πῶς
 τὸ ἀπαλὸν καὶ γεῶδές σου σῶμα, ὅλον πύρινον
 καὶ διαφανές, ὡς ἔσοπτρον εἰργάσω; πῶς ἐν ἀσθε-
 νείᾳ φύσεως, τῆς ἀυλίας ἤνθησας τὰς χάριτας,
 καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκέκτησο τὰ προοίμια; Ὅν-
 τως ἔργον τοῦτο, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου
 μορφῆς, καὶ ὑπανοίξαντος ἡμῖν, τῆς ἀθανασίας τὰς
 εἰσόδους. Ὡς προσάγειν ἱκεσίας μὴ παύσῃ, τοῦ εἰ-
 ρηνεῦσαι περιούσιον λαόν, Εἰρήνη μεγαλῶνυμε.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.....

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σπ'.

Καὶ τῆς Ὁσίας οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Χάριτος ζωῆς ἀξιώσόν με Κόρη. Γερασίου».

Ὡς δ' ἡ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

✠ ῥματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦ-
 σά ποτε, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλή-
 ξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δέ
 φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσε, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀνα-
 μέλποντα». (Δίς)

✠ αριτοθρύτων δωρεῶν θησαύρισμα, γεγενη-
 μένη Ἀγνή, ἐκ τῶν ἀκενώτων, θησαυρῶν τοῦ
 Πνεύματος, χάριτος θείας δώρημα, τῷ σῷ
 δούλῳ παράσχου, ὅπως ὑμνήσω Πανάμωμε, τὰ
 ὑπερφυῇ σου θαυμάσια.

✠ διαφθόρως τὸν Θεὸν γεγέννηκας, τὸν καθ'
 ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, γεγονό-
 τα Ἀχραντε, καὶ τῆς φθορᾶς ἐξήρπασας, τὸν
 Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν· ὅθεν σοι χαῖρε κραυγάζομεν,
 χαῖρε ἀφθαρσίας παράδεισε.

Τήσεων χαῖρε τυπικῶν ἢ ἔκθασις, Εὐλογημένη Ἀγνή, χαῖρε θεηγόρων, Προφητῶν τὸ πλήρωμα· τὸν τούτοις γὰρ λαλήσαντα, ἐν συμβόλοις καὶ τύποις, ὑπερφυῶς σωματώσασα, ὥφθης σωτηρίας κεφάλαιον.

Τῆραρχίαι νοερῶν Δυνάμεων, ἐν πυριφθόγγοις φωναῖς, χαῖρέ σοι Παρθένε, αἰωνίως ἄδουσι· χαῖρε τοῦ Λόγου ὄχημα, χαῖρε ἔκπαγλον θάμβος, τῶν τεταγμένων καὶ ἔκπληξις, ὡς Σολομών σοι ἐβόησε.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ὁσίας οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Εἰρήνην ὑμῶν τὴν πανολβίαν. Γερασίου.»

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εἰρήνης ἄρχων καὶ σοφίας πάροχε, Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, λόγον μοι σοφίας, βράβευσον τοῖς χεῖλεσιν, ὅπως ὑμνήσω Δέσποτα, τῆς Ὁσίας Εἰρήνης, τὰ εὐκλεῆ κατορθώματα, δι' ὧν ἐπὶ γῆς σέ ἐδόξασεν.

Τῆκανουμένη παρθενίας ἔρωτι, ἀπὸ παιδὸς ὦ σεμνή, ἤθεσιν ἐνθέοις, εὐκλεῶς συνήκμασας· ψυχῆς γὰρ τὴν εὐπρέπειαν, ἀνενδότως τηροῦσα, κάλλος ἐδείχθης ἀπόθετον, χάριτι καὶ φύσει ἐκλάμπουσα.

Τῆάδαμνος ἔφυς εὐθαλῆς καὶ πάγκαρπος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐξ εὐγενοῦς ρίζης, προελθοῦσα πάνσεμνε, εἰρήνην δὲ καὶ λύτρωσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καρποφορεῖς ταῖς πρεθείαις σου, τοῖς εἰλικρινῶς σε γεραίρουσι.

Θεοτοχίον.

Ηἔξ αἰῶνος ἐκλεκτὴ καὶ ἄμωμος, ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἄγνή δὲ διαμείνας, μετὰ γέννησιν θείαν, Εὐλογημένη Πανάμωμε, ρῦσαι ἐναγῶν με προλήψεων.

Κανὼν δεύτερος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Θείας με εἰρήνης ἀξιώσον Μῆτερ. Τερασίμου».

Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Θ εἰὼν ἀπαυγασμάτων, τῶν προϊόντων αἰεί,
ἐκ πηγῆς Τρισηλίου ἐμπιπλαμένη ἔνδοξε, τὸν
νοῦν μου καταύγασον, Εἰρήνη πολύδωρε,
εὐφημοῦντος τὴν πολιτείαν σου.

Ε "χουσα τῆς ἀγνείας, τὸ τάλαντον ταῖς χερ-
σίν, εἰς ἑκατὸν τοῦτο ἐμφρόνως ἐπλεόνασας,
ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, Εἰρήνη θεόσοφε, ἐπινίκιον
ὕμνον ᾄδουσα.

Τ "θυνας τὰς κινήσεις, τῆς ψυχικῆς σου ροπῆς,
ἐκ νεότητος Μῆτερ, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἔσχατον
ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τῆς προσύλου σχέσεως,
βίον αὐλον ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Α "σπορον ἔσχες τόκον, γεννήσασα ἐν σαρκί,
τὸν Ὑπέρθεον Λόγον δι' ἄκραν ἀγαθότητα,
Παρθένε Πανάμωμε, κόσμον ἐκλυτρούμενον,
ἐκ τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Καταβασία.

Χ οροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυ-
θρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβά-
τας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες, ἐν αὐτῷ
ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιᾷσει ἔμελπον ἄσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Θ ὑρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σὺ μὲ στερέεωσον, ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε». (Δίς)

Θ ὁ περίοπτον ὄρος, καὶ ἄρεταῖς σύσκιον, καὶ τετυρωμένον καὶ πῖον, ἄρρήτοις χάρισι, χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἄρμα μυριώνυμον, τοῦ Παντοκράτορος.

Θ ὑρανόφυτε ράβδε, ἄνθος ζωῆς φέρουσα, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε Ἀπείρανδρε, χαῖρε πολύανθον, καὶ ζωοδώρητον ἔαρ, πνέον τοῖς ἐκλείπουσιν, αὔραν αἰώνιον.

Ε ωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε ἀρχὴ Ἀχράντε, ἄγκυρα βεβαία ἐλπίδος, τῶν πεποιθότων σοι· χαῖρε πολύφωτε, καὶ χρυσαυγέστατε ὄρθρε, τῆς ζωῆς τὸν ἥλιον, κόσμῳ ἀστράψασα.

Ζ ωηφόρος λυχνία, χαῖρε Ἀγνή Δέσποινα, τῆς ἀθανασίας τὴν αἴγλην, πλουσίως λάμπασα, τοῖς ἐγκαθεύδουσιν, ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, τῆς θείας γνώσεως.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η οἱ σεμνὴ προφητικῶ, τὴν ἐσομένην σοι δόξαν, ὁ κλεινὸς Ἰωαννίκιος βλέπων, προηγόρευσε σαφῶς, τοῦ βίου σου τὴν ἔλλαμψιν, Εἰρήνη μακαρία, Μοναζουσῶν ἀγαλλίαμα.

Η ἁκριβωμένως καὶ σοφῶς, τὸ γεγονὸς ἐν σοὶ γνοῦσα, τῶν ἐν κόσμῳ ἀντηλλάξω αὐτίκα, τὴν ἰσάγγελον ζωὴν, καὶ Βασιλέα ἀφθαρτον, ἀντὶ τοῦ ἐπιγείου, μόνον νυμφίον ἐπόθησας.

Η εἰς Λόγε εὐπρεπής, τῶν ἡδυπνόνων σου μύρων, πτερωθεῖσα τῇ αὔλῳ εὐπνοίᾳ, ἠκολούθησε Χριστέ, ἀσκητικῶς σοι κράζουσα: Ὅπισω σου δραμοῦμαι, ὅτι τῷ πόθῳ σου τέτρωμαι.

Θεοτοκίον.

Υ ἑπερφυέσιν ἀστραπαῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγα-
λείων, τῆς ἀφάτου σου εὐκλείας Παρθένε,
λαμπομένη θεουργῶς, φέγγει ἄϋλῳ ἡὔγα-
σας, Εἰρήνην τὴν Ὁσίαν, ὑμνολογοῦσαν τὴν δόξαν
σου.

Δεύτερος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ε ἀρκός σου τὸ εὐανθοῦν, μαράνασα πάνσεμνε,
τοῖς ὑπερφυέσι σου ἀγωνίσμασιν, ὅλην εὐθά-
λῃ, ὅλην λαμπράν, ἔδειξας τὴν ψυχὴν σου, κα-
θάπερ νύμφην ἀμόλυντον, τῷ θεουργικῶς σε δοξά-
σαντι.

Η ἐγίσταις σε ἄρεταῖς, ἐκλάμπουσαν βλέπου-
σαι, αἱ σεμνῶς ἀσκούμεναι σὺν σοὶ ἔνδοξε, ἡ-
νουν τὸν μεγάλαις δωρεαῖς, κρίσει δικαιοτά-
τη, θεοπρεπῶς σε κοσμήσαντα, εἰς πολλῶν ψυχῶν
περιποίησιν.

Ε ᾠαία καρποτελής, λειμῶσιν ἀσκήσεως, ἀλη-
θῶς ἐδείχθης ᾧ εἰρηνώνυμε, ἔλαιον εἰρήνης
ἀληθοῦς, καὶ θείας εὐσπλαχνίας, τὴν ἰλαρό-
τητα πηγάζουσα, τοῖς εἰλικρινῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Ε πηγασας τοῖς ἐν γῇ, ὡς μύρον οὐράνιον, τὸν
τὰς πανευώδεις νέμοντα χάριτας, Ἀχραντε
Παρθένε μυστικῶς, οὐπερ τῇ ἐνεργείᾳ, Εἰρή-
νη ἡ θεοπόθητος, βίον ἀκηλίδωτον ἥνυσε.

Καταβασία.

Ρ όξον δυνατὸν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες
περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο ἔστερεώ-
θη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

✠ ἥς εἰρήνης τὸν ἄρχοντα ἀγαπήσασα, τῆς ἐν αὐτῷ κοινωνίας σύμφυτος ὥφθης σεμνή, τῶν ἐν κόσμῳ ἀγαθῶν καταφρονήσασα· ὅθεν πρὸς θάλαμον τερπνον, ὡς παρθένος εὐκλεής, ἀνέδραμες Πανοσία, εἰρήνην καὶ εὐφροσύνην, ἐξαιτουμένη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

✠ ὁ κατάσκιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, ἡ ἀκατάφλεκτος βάτος καὶ Θεοτόκος Ἀγνή, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τοῦ θείου νέκταρος, ὁ φωτοστόλιστος ναός, ἡ πολυτίμητος παστάς, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότου, ἀνευφημείσθω ἀξίως, ὡς κόσμον σώζουσα ἐκάστοτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐ μου ἰσχύς, σύ μου καὶ ὕμνησις Κύριε, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ Ἀθακκοῦμ σοὶ κραυγάζω, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε». (Δίς)

Ως τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως κυήσασα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν βροτῶν θεώσασα, χαῖρε Παρθέने, χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε τοῦ θανάτου, τὸ κράτος ἐξαφανίσασα, ζωὴν δὲ μακαρίαν, προξενήσασα πᾶσι, τοῖς τὸ χαῖρε παιδρῶς ἀνακράζουσι.

Ηκυβωτός, ἡ λογικὴ καὶ κατάχρυσος, χαῖρε Κόρη, μόνη Παντευλόγητε, ἡ νομοδότην ἐν σῇ γαστρὶ, σχοῦσα ἀπορρήτως, νόμον φθορᾶς καταλύσαντα, καὶ νόμους ἀφθαρσίας, ἡμῖν νομοθετοῦντα, τοῖς πιστῶς σοι τὸ χαῖρε κραυγάζουσι.

Εὐ τῷ Θεῷ, πρὸ τῶν αἰώνων προώρισαι, τῷ ἀφράστως, ἐπ' ἐσχάτων Πάναγνε, ἐν σοὶ οἰκῆσαντι ὑπὲρ νοῦν, καὶ φωταγωγοῦντι, τοὺς χαρμοσύνως βοῶντάς σοι· χαίρε τοῦ Θεοῦ Λόγου, παλάτιον ὠραῖον, χαίρε κόρη βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Αὔπασσα γῆ, πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε, τῇ Παρθένῳ, μέλος ἐναρμόνιον, ἀναβοῶντες χαρμονικῶς, χαίρε μυστηρίων, ἀκαταλήπτων φανέρωσις· χαίρε τῶν οὐρανίων, ἅμα καὶ ἐπιγείων, συναπτήριον ξένον Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Ηαρμαρυγαῖς, τῶν προσευχῶν διαλάμπουσα, τοῦ πανσόφου, Ἀρσενίου πάνσεμνε, εἰκὼν ἐδείχθης καὶ χαρακτήρ· σὺ γὰρ κατ' ἐκείνον, στάσει παννύχῳ ὀρθρίζουσα, Χριστῷ τῷ Φωτοδότῃ, ἀνεβόας συντόνως· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ηάρδον ζωῆς, μύρου αὐτοῦ ἀπόρροϊαν, καὶ χαρίτων, δρόσον ἐν καρδίᾳ σου, ἐξ Ἀερμῶν Μητερ νοητοῦ, γλυκερῶς ἐδέχου, ὁλονυκτίως ὀρθρίζουσα, καὶ αἴρυσσα Κυρίῳ, τὰς ὁσίας σου χειρας, ὡς Μωσῆς ὁ θεόπτης Θεόνυμφε.

Ως νουνεχής, ὁλοσχερῶς ἀτενίζουσα, τῷ ἐν δόξῃ Πατρικῇ ἐδρεύοντι, καὶ κενωθέντι μέχρι σαρκός, τούτου τῆς πτωχείας, τὸν πλοῦτον Μητερ ἡγάπησας, νηστεία, εὐτελεία καὶ ταπεινοφροσύνη, Ἀσκουσῶν τῇ χορείᾳ ἐμπρέπουσα.

Θεοτοκίον.

Ωὴν τοῦ Ἀδάμ, πτωσιν Παρθένε ἠνώρθωσας, ὡς τεκοῦσα, τὸν ἀνακαινίσαντα, διὰ παθῶν φύσιν τὴν ἡμῶν, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὴν τρίβον πᾶσι

γνωρίσαντα· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, μεγαλύνομεν μόνη Πανύμνητε.

Δεύτερος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τ᾽δὼν σου ὁ Προγνώστης τὴν ἔφεσιν, ᾽Αγγε-
λον θεῖον ὁδηγόν, ὡς ἰσαγγέλω ἐκπέμπει σοι,
κρυφιομύστως, Ὁσία, τὴν γνῶσιν τῶν ἀδή-
λων μυοῦντά σε.

Εόντων τὰς ἐπόψεις μισήσασα, τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν, φιλοθεάμων γεγένησαι, ταῖς ὑπὲρ
νοῦν θεωρίαις, Ὁσία ἀνενδότως σχολάζουσα.

Ηὕγάσθης ταῖς αὐτοῖς ἐλλάμψεσι, καὶ καρδιῶν
τὰ ἀφανῆ, ἑώρας τῶν προσιόντων σοι· ὅθεν
τῷ φόβῳ Κυρίου, ψυχῶν τὰς διαθέσεις ἐρ-
ρύθμιζες.

Θεοτοκίον.

Ηαμάτων ψυχοτρόφων ἐπόθρισον, πηγὴ ἀρ-
ρήτων ἀγαθῶν, τῷ τηκομένῳ ἐν θλίψεσι, ρανί-
δα Κόρη ἐλέους· τῇ σκέπῃ σου γὰρ πόθῳ κα-
τέφυγον.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα
ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε».

᾽Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ
φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότρι-
ον σκότος τὸν δείλαιον; Ἀλλ' ἐπίστρεψόν
με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου
κατεύθυνον δέομαι». (Δίς)

Ξ ενωθέντα τὸν κόσμον, τοῦ πεποιηκότος διὰ παραβάσεως, πάλιν ὠκειώσω, τῷ Θεῷ ἄνω-
δίνως κυήσασα, τὸν προσαγαγόντα, ἡμῶν
τὴν φύσιν ἐλευθέραν, τῷ Πατρὶ Θεοτόκε Ἀμύαντε.

Τ ἱλαστήριον χαῖρε, ἱλασμόν σωτήριον καὶ ἀπο-
λύτρωσιν, νέμουσα Παρθένε, τοῖς πιστῶς προ-
σιούσι τῇ σκέπῃ σου· χαῖρε μανναδόχε, καὶ
ψυχοτρόφε ὄντως στάμνε, τὸ οὐράνιον μάννα παρέ-
χουσα.

Ψ ἴς περίδοξος θρόνος, φέρουσα ἐν κόλποις σου
τὸν ἀπερίγραπτον, χαῖρε Θεοτόκε, χαῖρε πύ-
λη ἣν μόνος διώδευσεν, ὁ συντρίψας πύλας,
τὰς αἰωνίους τοῦ θανάτου, καὶ τρυφῆς διανοίξας
τὴν εἴσοδον.

Ϛ ωτηρίας ἡ κλίμαξ, χαῖρε θεοβάδιστε τόπε
πανάγιε· χαῖρε μυροθήκη, τῶν χαρίτων τοῦ
Πνεύματος ἄφθορε· χαῖρε ζωηφόρε, πηγὴ βλυ-
στάνουσα τῷ κόσμῳ, τὸ ἀλόμενον ὕδωρ καὶ ἄφθαρ-
τον.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Η τοῦ Πνεύματος χάρις, σκηνῶμα θεότευκτόν
σε ἀπειργάσατο, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, εὐκλεῶς
θεοφόρε φοιτήσασα· ὅθεν κυβερνήτιν, καὶ ἀσ-
σφαλῇ χειραγωγίαν, τῆς Ὁσίας σου Μάνδρας σε
δείκνυσι.

Η άμασι ζωηφόροις, ὡς ὕδατοφόρος νεφέλη θεό-
βρυτος, ἥρδευσας πλουσίως, τὴν θεόλεκτον
ποίμνην σου ἔνδοξε· λόγῳ γὰρ καὶ ἔργῳ, Μο-
ναζουσῶν τὰς διανοίας, καρποφόρους τῷ Λόγῳ πα-
ρέστησας.

Τ οτισθεῖσα ἰδρῶσι, τῶν κατορθωμάτων σου
θεομακάριστε, πρὸς Θεὸν ὑψώθης, ὡς κυπά-
ρισσος ὄντως ὑψίκομος· ὅθεν τὴν σὴν δόξαν,

τῶν κυπαρίσσων αἱ προσκλίσεις, τοῖς ὀρώσιν Εἰρήνην ἐτράνωσαν.

Θεοτοκίον.

Α 'πειρόγαμε νύμφη, ἡ τὸν Ὑπερούσιον σαρκὶ κυήσασα, κούφισον τοὺς πόνους, τῆς ἀθλίας σαρκός μου λιτάζω σε, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς μου, παῦσον ὀδύνας τὰς χρονίους, Θεοτόκε πταιόντων ἐξίλασμα.

ᾠδὴ Δεύτερος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Η "σχυνας καὶ ἔλυσας, τῇ συντονίᾳ σου, τοῦ παλαμναίου τὰς μεθοδείας· σὺ γὰρ ἀκατάσειστος, ἴστασο θεόφρον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεσι.

Ε τόμφῳ σχετλιάζων σε, ὁ πολυμήχανος, ἡνίκα Μητρὶ Θεῷ προσηύχου, μανικῶς προσθάλλει σοι, ἀλλὰ τῇ σῇ στάσει γέλωτα ὄντως ὥφλησε.

Α ῥωμάτων εὐπνοίαν, θείαν διέπνευσαν, τῶν κεκαυμένων μελῶν σου Μητρὶ, οἱ ἰχῶρες ἅπασι· σὺ γὰρ εὐωδία, τοῦ Λόγου ὥφθης ἔμψυχος.

Θεοτοκίον.

Ζ ένα καὶ παράδοξα, τὰ σὰ θαυμάσια, Εὐλογημένα Δεδοξασμένη· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον σάρκα γεγονότα, ἀφράστως ἐγαλούχησας.

Καταβασία.

Θ ' τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῇ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον».

Ὡδὴ σπ'. Ὁ Εἰρμός.

Π ἦν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπ-
αγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ
μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισεν·
καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγα-
γε.» (Δίς)

Θ ῥόφωτε, τοῦ Δεσπότης θάλαμε, χαῖρε Κόρη
βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ναὲ φωτοφόρε Κυ-
ρίου, τοῦ προελθόντος ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν,
καὶ ἅπαντας ἡμᾶς ναοὺς, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας τε-
λέσαντος.

Χ αμάτων σου γλυκερῶν ὑέτισον, τὰς ἡδίστας
θεοτόκε ψεκάδας, τοῖς εὐλαβῶς σοι τὸ χαῖρε
βοῶσι, χαῖρε βυθὲ οὐρανίου χρηστότητος, καὶ
πέλαγος τὸ γαληνόν, θεϊκῆς εὐσπλαχνίας καὶ χά-
ριτος.

Π ητράνανδρε, χαῖρε νύμφη πάγκαλε, ἡ καλὴ
ἐν γυναιξὶ καὶ ὥραία· χαῖρε λαβὴς φλογοφό-
ρε τῆς δόξης· χαῖρε σκηνὴ θεαυγῆς θεοχώρη-
τε, ἣν ὥκησε μετὰ σαρκὸς ὁ συνέχων τὰ πάντα τῷ
νεύματι.

Θ κύησας, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, ἐν μορφῇ τῇ
καθ' ἡμᾶς Παναγία, τὸν ἐν μορφῇ Θεοῦ ὄντα
ὡς Λόγον, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς λυτρωσάμενον·
διό σοι ἅπαντες βροτοί, εὐχαρίστως τὸ χαῖρε κραυ-
γάζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Χ οός σου, τὸ ὀπτικὸν καθάρασα, ἀρετῶν τῇ ἐμ-
μελείᾳ Ὁσία, προφητικῆς ἐπιπνοίας ἐπλή-
σθης, τὴν τῶν μελλόντων προλέγουσα ἔκβα-
σιν, καὶ ὡς ἐστῶτα τὰ μακράν, ἀκριβεῖ διαγνώσει
προβλέπουσα.

Θ βίος σου ἄρεταῖς λαμπόμενος, τοὺς ἐν σκότει τῶν παθῶν καταυγάζει, καὶ βασιλεῦσιν αἰδέσιμος ὤφθη, συγκλητικούς τε ρυθμίζων καὶ ἄρχοντας· ἡ χάρις γὰρ ἡ τοῦ Θεοῦ, θαυμαστῶς σε Εἰρήνην ἐδόξασε.

Τ αμπρύνασα, τὴν ψυχὴν ἐν Πνεύματι, τῶν ψυχῶν τὰ κεκρυμμένα ἐώρας καὶ λογισμῶν τὰς κινήσεις τηροῦσα, ἐνὶ ἐκάστῳ τὰ πρόσφορα ἔνεμες, σωτηριώδεις ἀφορμάς, χορηγοῦσα Ὅσια τοῖς χρήζουσι.

Θεοτοκίον.

Β ασίλισσα, τοῦ παντός καὶ Δέσποινα, ἀνεδείχθης ἀληθῶς Θεοτόκε, τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων τεκοῦσα, πρὸς βασιλείαν αἰώνιον ἄγοντα, τοὺς διανοία καθαρᾷ, ὀρθοδόξως φρονοῦσί σε Ἀχραντε.

Δεύτερος. Μαινομένην κλύδωνι.

Τ ᾠμάτων βλύζουσα, ἀκενώτως τὰς ἐπιρροάς, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπεκάθηρας, πάθη δεινά, Εἰρήνη τῶν προσιόντων σοι.

Ω ς σεμνῇ παρθένῳ σοι, ὁ παρθένος Μῆτερ Μαθητής, μῆλα ἐξαπέστειλε οὐράνια, δηλῶν ἡμῖν, τὴν πρὸς Θεόν σου οἰκείωσιν.

Ε ωφροσύνης ἄγαλμα, ὁμονοίας πρύτανις ἡμῖν, καὶ Χρυσοβαλλάντου ἀγαλλίαμα, ὤφθης σαφῶς, Εἰρήνη θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θ ὕρανός πολύφωτος, ἀνεδείχθης Κόρη τοῖς ἐν γῇ, Ἡλίον τὸν ἄδυτον ἐκλάμπασα, τοῖς ἐν νυκτί, τῶν παραπτώσεων Ἀχραντε.

Καταβασία.

Ε 'ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ψ ἦν τοῦ κόσμου εὐκλειαν, καταλιποῦσα Ὁσία, τῷ Χριστῷ νενύμφευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀφθάρτῳ, κάλλεσι, τῆς παρθενίας λελαμπρυσμένη, σκάμμασι, τῆς ἐγκρατείας πεποικιλμένη· διὰ τοῦτό σε Εἰρήνη, ὁ σὸς νυμφίος λαμπρῶς ἐδόξασε.

Ὁ Οἶκος.

Ε ασιλεῖ τῷ ἐπιγείῳ, ἐπειγομένη νυμφευθῆναι σεμνή, Βασιλέως τοῦ οὐρανίου ἤκουσας βοῶντός σοι Εὐαγγελικῶς: Δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ποιήσω σε τῆς ἐμῆς βασιλείας σύμφυτον καὶ κοινωνόν. Ὅθεν ὄγκον περιφανείας, καὶ παντὸς ἀξιώματος παριδοῦσα τὴν τιμὴν, ἔδραμες ἀσχέτῳ ἔρωτι, τοῖς ἴχνεσι τοῦ οὐρανίου ἐραστοῦ. Τίς οὖν ἐξείπη τῶν σῶν ἀγώνων τὰς ἀρετάς, ἢ τῶν θαυμάτων σου τὰς χορηγίας τὰς πολλαπλᾶς; Μεγάλως γὰρ ἀριστεύσασα, μειζόνως καὶ δεδόξασαι, πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν παρέχουσα, παρὰ Χριστοῦ Εἰρήνη τοῦ σοῦ νυμφίου, Ὁς λαμπρῶς σε ἐδόξασε.

Συναξάριον.

Τῇ κη'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης, Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντεω, τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχ. Εἰρηνιῶς ἔζησας Εἰρήνη πάλαι.
Καὶ νῦν κατοικεῖς ἐνθα εἰρήνη βρύει.
Εἰκάδι Εἰρήνη ὀγδοάτη Θεοῖο δώκῃ ἔστη.

Η ΜΕΓΑΛΩΝΥΜΟΣ αὕτη καὶ θαυμαστή Ὁσία Εἰρήνη ἤκμασε κατὰ τὸν ἑνατον αἰῶνα, γεννηθεῖσα ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐκ γένους πλουσίου καὶ περιφανοῦς, ἐξ οὗ ἀνῆκεν ὡς βλαστὸς εὐθαλῆς, κάλλει σώματος, καὶ ἡδεσι χρηστοῖς, καὶ πάσῃ σεμνότητι ἐκλάμπουσα.

Τῆς βασιλίδος Θεοδώρας τὸν υἱὸν αὐτῆς Μιχαήλ, γυναικί, ἐν πάσαις διαφοροῦσιν, συζευξαι, διατάγματα ἐστέλλοντο κατ' ὅλην τὴν χώραν, τὴν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον αὐτῶν τελοῦσαν, συναχθῆναι τὰς κάλλει καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ τρόποις ἀμέμπτους διαπρεπούσας παρθένους πρὸς ἐκλογὴν, μεθ' ὧν μία ἦν καὶ ἡ Εἰρήνη, ἐκ Καππαδοκίας ἐλθοῦσα. Καὶ ἐπεὶ συνέβη τὸν βασιλέα ἐτέραν παρθένον ἐπαγαγεῖν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα, αὕτη ἡ πάνσοφος, τῷ οὐρανίῳ Νυμφίῳ, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἡρνήσατο ἅπαντα, πλούτου δαψίλειαν, περιφανείας ὄγκον, δόξας, τιμὰς, καὶ πάντα τᾶλλα σφαλλόμενα, καὶ ἐγένετο μοναχή, τὸν ἐλαφρόν καὶ γλυκὺν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἀραμένη, ἐν τῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου Μονῇ μονάσασα. Αὕτη ἦν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ἐν τῷ πέμπτῳ λόφῳ, ἐγγιστά που τῆς τοῦ Ἀσπαρος, οὕτω καλουμένης κινστέρνης (δεξαμενῆς).

Ἰσάγγελον ζῶν ἐπιδείξασα, σκεῦος εὐχρηστον, καὶ κατοικητήριον πολύτιμον, καὶ θησαυρὸς πολυόλβος ἐγένετο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χαριτωθεῖσα καὶ θαυμαστωθεῖσα τῇ ζωοποιῷ ἐνεργείᾳ, τῆς ἐν αὐτῇ πλουσίως σκηνοτάτης θείας χάριτος. Καὶ τῇ ἄνωθεν ψήφῳ, προεστῶσα καὶ ἡγουμένη χρηματίτατα τῆς Μονῆς ταύτης, σοφῶς καὶ θεαρέστως ἐποίμανε τὰς ἐν αὐτῇ μοναζούσας, τύπον καὶ παράδειγμα ἑαυτὴν παραστήσασα τῶν πρακτέων, λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ πᾶσιν ἀγωνίσμασι, καὶ ἀγαθοῖς προτερήμασι.

Πλείστων δὲ θαυμάτων, καὶ παραδόξων ἔργων καὶ δυνάμεων αὐτουργὸς γενομένη, ἐξέπληττε τοὺς πάντας, τῇ δεδομένη αὐτῇ χάριτι, δαίμονας ἐλαύνουσα, ἀσθενεῖς ἰωμένη, τὰς τῶν ψυχῶν διαθέσεις καὶ τὰ κρύβια τῶν καρδιῶν διορῶσα πρὸς βελτίωσιν, καὶ τὰ πόρρω καὶ ἐσόμενα ὡς παρόντα ἀκριβῶς προλέγουσα. Καὶ θαυμαστῶς τῷ βασιλεῖ, τῇ τοῦ Παρακλήτου παντουργοῦ δυνάμει, ἐπιστᾶσα, εἰς θάμβος μέγα, καὶ ἐκπληξιν μείζονα τοῦτον ἐνέβαλεν, ἐπιτάττουσα αὐτῷ τὴν κατὰ τοῦ προσήκοντος αὐτῇ ἀκυρῶσαι ἄδικον ψῆφον.

Οὕτως οὖν ἡ ἀξιάγαστος καὶ μεγάλη Εἰρήνη πολιτευθεῖσα, καὶ περιβόητος τοῖς πᾶσι καὶ ἐξάκουστος γενομένη, καὶ τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ Χριστῷ πολυτρόπως εὐαρεστήσασα, μετέστη λαμπαδηφόρος εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ἐν βαθεῖ γήρατι, τὸ 103ον ἔτος ἄγουσα, τῇ 28ῃ Ἰουλίου, λάμψασα τῷ προσώπῳ ἐν ὥρᾳ τῆς ἐκδημίας ὡς ὁ ἥλιος, καὶ ἰδοῦσα μειδιάματι τοὺς παραγενομένους ἁγίους Ἀγγέλους. Κατετέθη δὲ τὸ σεπτὸν αὐτῆς σκῆνος ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτης Μονῇ, πλείστας ἰάσεις καὶ μετὰ πότμον τελοῦσα, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις, εἰς δόξαν Χριστοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Π αἶδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.» (Δίς.)

Κ ὅσμου τεκοῦσα χαῖρε λύτρον, χαῖρε κτίσεως μεθόριον καὶ Κτίστου· χαῖρε πλοῦτε ζωῆς, ἀρρήτων μυστηρίων, ταμεῖόν τε καὶ πρύτανις, χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Θ ῥμε ἀχείμαστε Παρθένε, τῶν ἐν ᾗ θλίψεσι χειμαζομένων χαῖρε· ἀσφαλείας πυρσέ, ἐκ νοητῆς θαλάσσης, πρὸς τοὺς λιμένας ἔλκουσα, τῆς εἰρήνης χαῖρε Κόρη.

Ε εἰθροῖς τῶν θείων οἰκτιρμῶν σου, σθέσον Ἄχραντε τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, ἵνα χαῖρε πηγὴ, βοῶ σοι χαρμοσύνως, ἢ πλουτοδότως στάζουσα, γλυκασμὸν ἀθανασίας.

Η ὕγασας φῶς δικαιοσύνης, τοῖς κραυγάζουσι χαῖρε λαμπὰς φωσφόρε· χαῖρε ὄρθρε λαμπρέ, ἥως ἡ γλυκυτάτη, ἡμέρα χαροπάροχε, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀπάτης.

Ρ έφυρα χαῖρε ἀφθαρσίας, ἢ μετάγουσα πρὸς γῆν τὴν τῶν πράεων, τοὺς βοῶντας φαιδρῶς, χαῖρε Παρθενομῆτορ· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος πρὸς αὐλὰς τὰς αἰωνίους.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Ι ᾠθυνας σύριγγι τοῦ λόγου, πρὸς ἀείζων νομὴν ἐπαγγελίας, τὴν σὴν ποιμνὴν σεμνή, μεθ' ἧς καὶ ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α ᾠγγελον φύλακά σοι πέμπει, τὴν ἰσάγγελον ἰδὼν σου πολιτείαν, ὁ τῶν ὅλων Θεός, λαμπρῶς σε ὁδηγοῦντα, πρὸς κρείττονα ἐπίγνωσιν, μεγαλώνουμε Ὁσία.

Ζέον πιστῶς σοι ὑπουργοῦντα, ὑπὸ πνεύματος
βληθέντα ἀκαθάρτου, ἐλυτρώσω σεμνή, τῆς
τοῦ ἐχθροῦ μανίας, βοῶσα τῷ Δεσπότη σου·
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν λελυτρωμένον, τῇ κήσει σου
τῆς τοῦ Ἀδὰμ κατάρας, εὐφημεῖ σου Ἀγνή,
τὰ θεῖα μεγαλεῖα, καὶ πόθῳ ἀνακράζει σοι·
χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Δεύτερος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ζόσους θεραπεύουσα, δαίμονας ἐλαύνουσα,
εἰρήνην καὶ λύτρωσιν, Ὅσια ἐβράβευες, τοῖς
βοῶσι τῷ Δεσπότη· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζύρον ὡς πολύτιμον, τῷ Χριστῷ προσφέρου-
σα, δακρύων ἀλάβαστρον, Εἰρήνη πανεύφη-
με, τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπλήσθης, ἀκηράτου εὐ-
ωδίας.

Ζῦσας ἀσώματον, βίον μετὰ σώματος, νηστεί-
αις καὶ δάκρυσιν, ἐνθέως σχολάζουσα, καὶ
ψάλλουσα Κυρίῳ· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζεῖχος καὶ ἀσφάλεια, γενοῦ τοῖς ἰκέταις σου,
τοῖς πόθῳ γεραίρουσιν, Ὅσια τὴν μνήμην σου,
καὶ βοῶσι τῷ Δεσπότη· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εἴλυσας τοῖς πέρασι, μύρον τὸ οὐράνιον, Χρι-
στὸν σωματώσασα, τὸν μόνον φιλόανθρωπον,
Παντευλόγητε Μαρία, τῶν παρθένων εὐ-
κληρία.

Καταβασία.

Α ἑβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ψ ὃν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρί, τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς).

Θ ἕκ γαστρός σου προῆλθε σαρκοφόρος, ὁ τῷ λόγῳ τὸ πρίν, τὰ ὄντα οὐσιώσας, καὶ τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι, ἐθέωσε· χαῖρε Θεοτόκε, ὑπέρλαμπρον δοχεῖον, οὐσίας τῆς ἀστέκτου.

Ρ ὧσιν ἄφθονον βλύζουσα σωμάτων, χαῖρε Κόρη Ἀγνή, ψυχῶν ἡ θεραπείά· χαῖρε πταιόντων θεῖον ἱλαστήριον· χαῖρε τεθλιμμένων, παράκλησις γλυκεῖα, καὶ ἄρωγὴ ἡδίστη.

Α ἑκατάφλεκτε βάτε δροσοβόλε, ἡ τὸ ἄϋλον πῦρ, κατέχουσα ἐν κόλποις· χαῖρε χρυσοῦν Ἀγνή θυμιατήριον· χαῖρε λαθὶς ἔμπνους, ἡ ἐν χερσὶ κρατοῦσα, τὸν ἄνθρακα τῆς δόξης.

Γ κηνὴ χαῖρε θεότευκτε τοῦ Λόγου, χαῖρε πλάξ νοητὴ βουλῆς προαιωνίου· τῆς θείας εὐδοκίας χαῖρε πλήρωμα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐγνωρίσθη, ἄνθρώποις ἡ πορεία, Θεοῦ σεσαρκωμένου.

Τῆς Ὁσίας. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θ ἰς πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν, ἀληθῶς ἐξελέλυθεν ὥσπερ ἀστραπὴ θεοφεγγῆς ὁ βίος σου, ἐμφαίνων τοῖς θαύμασι, τὰ θεαυγῇ δωρήματα, τῶν θεαρχικῶν, τοῖς ἐκβοῶσιν ἀκτίνων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τώμην ἀκαταμάχητον, ἱερῶς περιφέρουσα, τὰς ἀντικειμένας σατραπείας ὤλεσας· ἐντεῦθεν ἀπήλλαξας, τοῦ ἀκαθάρτου πνεύματος, τὴν ἐκ Καισαρείας, προσελθοῦσάν σοι νέαν, συντόνῳ συνεργίᾳ Βασιλείου τοῦ πάνυ, καὶ τῆς Ἀναστασίας, Εἰρήνη πανολβία.

Αῥθανασίας χάριτι, τῆς ψυχῆς τὸ προκάλυμμα, ἐν μελλούσῃ δόξῃ ἱερῶς λεπτύνασα, κατ' ὄναρ τῷ ἀνάκτι, καὶ ὕπαρ παραγέγονας τρόπῳ ἀπορρήτῳ, ἐπιτάττουσα τούτῳ, ταχέως ἀκυρῶσαι, ἣν διέθετο ψῆφον, ὃ δὲ ἐν φόβῳ ὕμνει, τὸν πάντων Βασιλέα.

Θεοτοκίον.

Εἄρκα ἐκ σοῦ ἀνέλαβε, λογικὴν τε καὶ ἔμψυχον, ὃ δρακὶ συνέχων πᾶσαν κτίσιν Ἀχραντε, διπλοῦς δὲ γεγέννηται, ἐκ τῆς ἀγνῆς νηδύος σου, ἄνθρωπος σαφῶς τὸ ὄρατὸν τοῖς ἀνθρώποις, ἀόρατος Θεὸς δέ, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, καὶ ἔσωσε τὸν κόσμον, ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ.

Δεύτερος. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Τήμασι στερροῖς, τὸν ἀνάκτα κελεύεις, αὐτῷ ὥς ἐφέστηκας, ἀθρόως ἐνδοξε, ταχὺ ἀπολύσαι, ὃν δέσμιον κατεῖχεν, Εἰρήνη ὕμνουῖντα, τὴν σὴν θαυματουργίαν.

Τνοὺς ὁ Βασιλεύς, τὴν σὴν ἐπιστάσιαν, Χριστὸν ἐμεγάλυνε τὸν σὲ δοξάσαντα, ἐν ἀπορρήτῳ Εἰρήνῃ ἀγλαΐᾳ, πρὸς θάλψιν καὶ σκέπην, τῶν καταπονουμένων.

Εἴλυσας δεσμῶν, πνεύματος ἀκαθάρτου, Εἰρήνη πανεύφημε, τὴν προσελθοῦσάν σοι· ὅθεν Ὅσια, καὶ μὲ λῦσον βοῶ σοι, σειρῶν τῶν ἀφύκτων, ἁμαρτιῶν ἀμέτρων.

Ε ύψις ἀληθής, τοῖς ἄρχουσιν ἐδείχθη, ἡ ἔκλαμψις πάνσοφε, ἡ τοῦ προσώπου σου· ὅθεν ἄν-
ύμνουν, μετὰ τοῦ Βασιλέως, τὸν ἐν σοὶ ποιοῦ-
ντα, παράδοξα καὶ ξένα.

Θεοτοκίον.

Α ὡς γίος ναός, καὶ φωτοφόρος ὥφθης, Παρθένε
ἀμόλυντε, τοῦ Παντοκράτορος· ὁ γὰρ Δεσπό-
της, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐτέχθη, καὶ τῆς δεσποτεί-
ας, ἐχθροῦ ἡμᾶς λυτροῦται.

Καταβασία.

Θ ἰ ἐν Βαθυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολού-
μενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν,
ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμ-
βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

Κ υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ
σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν ἄσωμάτοις
χορείαις σὲ μεγαλύνοντες». (Δίς)

Ε ὅς τῶν ἀσθενούντων, χαῖρε Θεοτόκε· χαῖρε
σοφίας ὁ οἶκος ὁ πάγκαλος· χαῖρε ψυχῶν τε-
θλιμμένων θεία παράκλησις.

Π εγίστων χαρισμάτων, χαῖρε ἡ πλημμύρα· χαῖ-
ρε κρουνὲ εὐσπλαχνίας πολύρρυτε· χαῖρε ἀ-
κένωτον ρεῖθρον τῆς ἀγαθότητος.

Θ ὑράνωσας τὴν φύσιν, ἡμῶν γεωθεῖσαν, τῇ ἀν-
εκφράστῳ κυήσει σου Ἀχραντε· ὅθεν τὸ χαῖ-
ρε συμφώνως σοι πάντες ᾄδομεν.

Υ ψίστου χαῖρε πόλις, ἡ πυργηρουμένη, ἐν πυργοθάρεσι θείαις τοῦ Πνεύματος, τῆς οὐρανίου με πόλεως δεῖξον μέτοχον.

Τῆς Ὀσίας. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τ δοῦσα ἐπιστάντας σοι τηλαυγῶς, φωτοφόρους Ἀγγέλους θεόληπτε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, χαρμονικῶς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς ἀκηράτους διαμονάς, τῆς ἄνω βασιλείας, Εἰρήνη μακαρία, πρὸς ὑπερκόσμιον ἀπόλαυσιν.

Μ ειδίαμα οὐράνιον καὶ τερπνόν, καὶ φωτὸς θεοσδότου ἀμάρυγμα, ἐκ σῆς μορφῆς, Μῆτερ ἐπαφῆκας πανευκλεῶς, ἡνίκα πρὸς ἀθάνατον, ἔμελλες ἀπαίρειν διαγωγὴν· χαρᾶς γὰρ τῆς ἀλήκτου, τὰς θείας ἀντιδόσεις, τοῖς παρεστῶσιν ὑπεδήλωσας.

Θ λόφωτον παστάδα ἐν οὐρανοῖς, ἐκκληρώσω Εἰρήνη πανθαύμαστε, ἔνθα ἀεὶ, βρύει τῆς εἰρήνης ὁ ποταμός· τὸ εὐαγὲς δὲ σῶμα σου, πλήρες εὐωδίας μυρεψικῆς, ὥράθη ὑπὲρ λόγον, ἐκπλήττον τοὺς πρὸς αἶνον, δεδραμηκότας τῶν ἀγῶνων σου.

Θεοτοκίον.

Υ ψώσασα τὸ γένος τῶν γηγενῶν, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου πανάφθορε, πρὸς ὑψηλήν, τῆς δικαιοσύνης περιωπὴν, τὸν Ὑψιστον ὡς τέξασα, ἀνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν, ἀνύψωσον τὸν νοῦν μου, πρὸς θείας ἀνυψώσεις, τῶν θεοδρόμων ἀναβάσεων.

Δεύτερος. Ἦσαῖα χόρευε.

Ε τῖφος τὸ θεόλεκτον, τῶν ὁσίων σου μαθητριῶν, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης περιδεῶς, ὡς ἔβλεψαν ἄπνουν σε, θρήνοις θερμοῖς, ἐβόων σε-

μνή· Μὴ λείπῃς τὰ τέκνα σου, κἄν Χριστῷ Μῆτερ πε-
πόρευσαι.

Τ ἵλαρὰ γηθόσυνος, τὴν λαμπάδα φέρουσα χερ-
σί, τελέσασα τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, μετ' ἡ-
χου αἰνέσεως, πρὸς τὰς ἐπαύλεις τὰς νοητάς,
Εἰρήνην ἐχώρησας, θεουμένη κατὰ μέθεξιν.

Μ ύροις καὶ ἄρώμασιν, εὐσεβούντων ἅπασα πλη-
θύς, σὺν Ἀρχιερεῦσι Συγκλητικοί, καὶ πόλις
ἢ ἅπασα, μετὰ σπουδῆς συνῆλθον σεμνή, καὶ
πόθῳ ἐκήδευσαν, τὸ μυρίπνοόν σου λείψανον.

Θ υρανόθεν ἔπιδε, θεοφόρε οἶα συμπαθής, ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν τὴν ἐμήν, καὶ ρῦσαί με δέομαι,
τῆς δυναστείας τοῦ δυσμενοῦς, εἰρήνην δὲ
βράβευε, τοῖς γεραίρουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Υ ἑπεράνω πέφυκεν, οὐρανίων Κόρη στρατιῶν,
ἢ μεγαλειότης σου ἀληθῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύη-
σας, τὸν Ὑπερούσιον ἐπὶ γῆς, ᾧ ἅπασα ὕπαρ-
ξεις, γόνυ κάμπτει παμμακάριστε.

Καταβασία.

Θ ὅκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόν-
ων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη ἐπὶ
γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ
Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξ αποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ψ ὅς εὐκλεῆς παρθένος μνηστευσαμένη τῷ Χρι-
στῷ, τὰ ἀκροθίνια Μῆτερ, τῶν ἱερῶν σου ἄρε-
τῶν, τούτῳ ὡς ἄμωμον προῖκα, προσήγαγες
ὦ Εἰρήνη.

Ὁμοιον.

Ω ἄρχηγῷ τῆς εἰρήνης, παρισταμένη ἐν χαρᾷ, ἀσκητικῶν σου καμάτων, δρέπη σεμνή τὰς ἀμοιβάς· διὸ ἡμᾶς τῶν σκανδάλων, ρῦσαι Εἰρήνην εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ω ὃν πρῦτανιν τῆς εἰρήνης, εἰρήνην βλύζοντα ἡμῖν, κήσασα ὑπὲρ λόγον, Παρθενομῆτορ Μαριάμ, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν μου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ω ἥς παρθενίας τὴν χλαῖναν τὴν θεοῦφαντον, τοῖς λογικοῖς ἁγῶσιν, ὡς ἐνθέοις μαργάροις ποικίλασα πανσόφως Εἰρήνην σεμνή, ὡς καλὴ καὶ ὑπέρλαμπρος, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων χαρμονικῶς, ἐνυμφεύθης δι' ἀσκήσεως.

Ω ὁ πολυτίμητον σκεῦος τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ἡ νοητὴ νεφέλη, τῶν αὐλῶν χαρίτων, ἡ πᾶσι ζωηφόρους καταρροάς, δαψιλῶς ὑετίζουσα, ἀνευφημείσθω ἐν ὕμνοις πνευματικοῖς, ἡ Εἰρήνη ἡ πανεύφημος.

Κ ατπαδοκία χορεύει ἐν τοῖς σπαργάνοις σου, καὶ ἡ Χρυσοβαλάντου, περιώνυμος Ποίμνη, σκιρτᾷ ἐν τῇ σῇ δόξῃ καὶ τῇ σοφῇ, ἡγεσία σου ἔνδοξε, ἡ Ἐκκλησία δὲ πᾶσα τῶν εὐσεβῶν, μεγαλύνει τοὺς ἁγῶνάς σου.

℟ ἡ ἀπροσίτω ἐλλάμψει τοῦ σοῦ νυμφίου Χριστοῦ, καὶ τῷ ἀχράντῳ κάλλει, τῆς αὐτοῦ θεωρίας, αἰὲ κατατρυφῶσα Εἰρήνη σεμνή, πρὸς εἰρήνης τὴν ἐλλάμψιν, ἐκ σκοτασμοῦ ἁμαρτίας τῆς ἀπεχθοῦς, τοὺς ὑμνοῦντας σε κυβέρνησον.

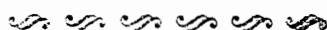
Δόξα Ἦχος πλ. α'.

℞ αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐν πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν εὐφραινόμενοι, τῇ φωτοφόρῳ πανηγύρει, τῆς θεοφόρου Μητροῦς. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συνελθέτωσαν, καὶ τὴν δι' ἐνθέου κατ' ὄναρ ἐμφανείας, Βασιλέα πείθουσιν, τὸν εἰργμένον ἐν φρουρᾷ δεινῶς, ὡς ἀνάτιον λυτρῶσαι, ἀνυμνείτωσαν. Παρθένοι καὶ Μονάζουσαι, τὴν τῆς ἐγκρατείας ἀκοίμητον λαμπάδα, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· τῆς ἀγνείας τὴν καλλονήν, τῆς ἀπαθείας τὴν στήλην, τῆς ἀθανασίας τὸ κρίνον, τῆς ταπεινώσεως τὸν θησαυρόν, τῶν θλιβομένων τὴν παραμυθίαν, τῶν ἀσθενούντων τὴν θεραπείαν, τὴν μάστιγα τῶν σκανδάλων, τὴν πάντας τοὺς ἐν δεινοῖς θερμῶς προφθάνουσιν, θεόφρονα Ὅσιαν ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Εἰρήνη παμμακάριστε, εἰρήνευσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης μήνιδος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

℞ μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγέλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων
τῆς Ὁσίας ἢ γ'. καὶ σπ'. ὡδή.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ὁσίας. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κοῖ σεμνὴ προφητικῶ, τὴν ἐσομένην σοι δόξαν, ὁ κλεινὸς Ἰωαννίκιος βλέπων, προηγόρευσε σαφῶς, τοῦ βίου σου τὴν ἑλλαμψιν, Εἰρήνη μακαρία, Μοναζουσῶν ἀγαλλίαμα.

Κκριθωμένως καὶ σοφῶς, τὸ γεγονὸς ἐν σοὶ γνοῦσα, τῶν ἐν κόσμῳ ἀντηλλάξω αὐτίκα, τὴν ἰσάγγελον ζωὴν, καὶ Βασιλέα ἄφθαρτον, ἀντὶ τοῦ ἐπιγείου, μόνον νυμφίον ἐπόθησας.

Κεἶπας Λόγε εὐπρεπής, τῶν ἡδυπνόνων σου μύρων, πτερωθεῖσα τῇ αὐλῷ εὐπνοία, ἠκολούθησε Χριστέ, ἀσκητικῶς σοι κράζουσα: Ὅπισω σου δραμοῦμαι, ὅτι τῷ πόθῳ σου τέτρωμαι.

Θεοτοκίον.

Υπερφυέσιν ἀστραπαῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγαλείων, τῆς ἀφάτου εὐκλείας Παρθένε, λαμπομένη θεουργῶ, φέγγει αὐλῷ ἡύγασας, Εἰρήνην τὴν Ὁσίαν, ὑμνολογοῦσαν τὴν δόξαν σου.

Ὡδὴ στ'. Ἦχος πλ. α'. Μαινομένη κλύδωνι.

Τᾶμάτων βλύζουσα, ἀκενώτως τὰς ἐπιρροάς, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπεκάρθηρας, πάθη δεινά, Εἰρήνη τῶν προσιόντων σοι.

Ψς σεμνῇ παρθένω σοι, ὁ παρθένος, Μῆτερ Μαθητής, μῆλα ἐξαπέστειλεν οὐράνια, δηλῶν ἡμῖν, τὴν πρὸς Θεόν σου οἰκείωσιν.

Εωφροσύνης ἀγαλμα, ὁμονοίας πρύτανις ἡμῖν, καὶ Χρυσοβαλάντου ἀγαλλίαμα, ὥφθης σαφῶς, Εἰρήνη θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θύρανός πολύφωτος, ἀνεδείχθης Κόρη τοῖς ἐν γῇ, Ἡλίον τὸν ἄδυτον ἐκλάμψασα τοῖς ἐν νυκτί, τῶν παραπτώσεων Ἄχραντε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γηΐνου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἀφθάρτων στεφάνων νῦν σε ἡξίωσεν, ὁ νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὠραιότατος· ᾧ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὁσία Μητέρα Χρυσοβαλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αόξαν ρέουσαν, ὑπεριδοῦσα, νύμφη ἄμωμος, ὠφθης τοῦ Λόγου, δι' ἀσκήσεως Ὁσία ἐκλάμψασα· ὡς οὖν Εἰρήνη τυχούσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε, ἀξιόγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πῆν τοῦ κόσμου εὐκλειαν, καταλιποῦσα Ὁσία, τῷ Χριστῷ νενύμφευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀφθάρτῳ, κάλλεσι, τῆς παρθενίας λελαμπρυσμένη, σκάμμασι, τῆς ἐγκρατείας πεποικιλμένη· διὰ τοῦτό σε Εἰρήνη, ὁ σὸς νυμφίος λαμπρῶς ἐδόξασε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Πρωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'. 23—δ'. 1.)

Α δελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον, ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἑλλήν· οὐκ ἔνι δούλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Ἀλέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστι καὶ κληρονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος α'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (Κεφ. κε'. 1—13.)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί· αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκέλευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρ-

θένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμήν λέγει ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

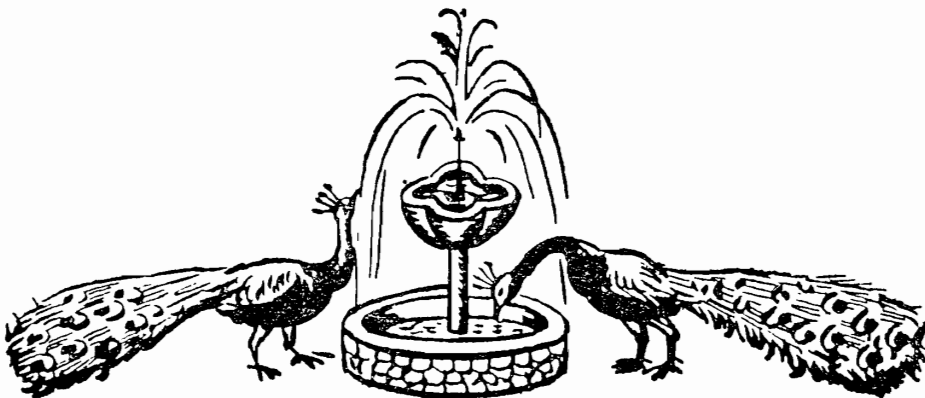
Μεγαλυνάρια

Ψ ἥς Καππαδοκίας τὴν καλλονήν, καὶ Χρυσοβαλάντου, ὁδηγίαν τὴν ἀσφαλῆ, τὴν στηλογραφίαν, εἰρήνης οὐρανίου, Εἰρήνην τὴν Ὀσίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Γ ύου πολυτρόπων ἐκ συμφορῶν, καὶ ἄρρωστημάτων, καὶ κινδύνων ψυχοθλαβῶν, τοὺς ἐν εὐλαθείᾳ θερμῶς ἐξαιτουμένους, Εἰρήνη θεοφόρε, τὴν προστασίαν σου.

Δίστιχον

Τῷ Εἰρηνάρχῃ οἰκείωσόν με Μῆτερ
Τὸν σοί πλέξαντα Γεράσιμον τὸν ὕμνον.

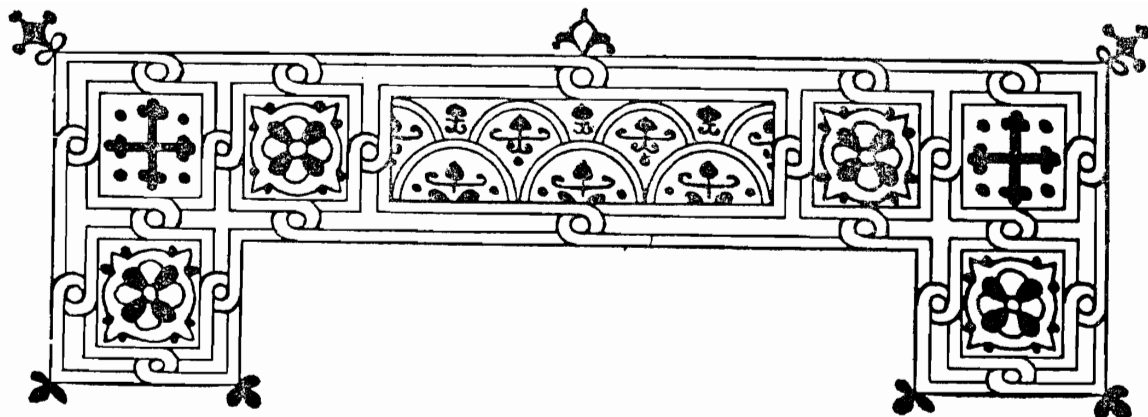

Η ΟΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΗ

Κατεπλάγη εὐπρεπῶς, Μοναζουσῶν θεῖος χο-
ρός, ὅτε εἶδε σε φρικτῶς, μέσον Ὁσία τῆς νυ-
κτός, προσευχομένην τῷ ἀνεσπέρῳ Ἡλίῳ· ὅλη
γὰρ λαμπρά, ὅλη μετέωρος, ὑπερθεν τῆς γῆς,
ἔστῳσα ἔφανεσ, τὸ τῆς μελλούσης δόξης προοί-
μιον, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ τῷ σώματι· ὦ θείας δόξης!
ῆς ἡξιώθης, ΕΙΡΗΝΗ ΘΕΟΜΑΚΑΡΙΣΤΕ.

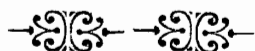
(Ἀπὸ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τῆς Ὁσίας.)

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΣΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποιηθεὶς ὑπὸ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Μοναχοῦ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Ὁ Ἀναγνώστης, Ἀμήν.
Ψαλμὸς ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου.

Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ
τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς κα-
ταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι·

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν· Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸν Ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.....

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.....

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔσται θαυμαστὴ ἐν ὀρθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.....

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἦ ἡ φερωνύμῳ διαλάμπουσα κλήσει τὰ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ πλουτοδότως, Εἰρήνη παμμακάριστε δίδου ἡμῖν αἰεὶ κόπασον τὸν τάραχον, τῶν δεινῶν νοσημάτων, σκέδασον τὰ σκάνδαλα, τοῦ δολίου Βελιάρ, καὶ εἰρηναίαν δάρησαι ζωὴν, τοῖς προσιοῦσιν, Ὅσια τῇ σκέπῃ σου.

Δ ό ξ α Πα τ ρ ί.....

ᾤς ἀναβλύζουσα θαυμάτων τὴν χάριν, τοὺς καταφεύγοντας τῇ σῇ προστασίᾳ, πολυειδῶν ἀρρωστημάτων λύτρωσαι, καὶ πάσης ἀπ-

άλλαξον, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ ὑγείαν δώρησαι, καὶ εἰρήνην, Ὅσία, τῇ πρὸς Χριστὸν θερμῇ σου προσευχῇ, Μῆτερ Εἰρήνη, τοῖς Σὲ μακαρίζουσι.

Κ α ἰ ν ὺ ν , κ α ἰ ἄ ε ἰ

Θ ὁ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἄει, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα)

Ψαλμὸς Ν'. (50).

Ε ἴλήσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὥστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἔξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνησίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ ταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἵτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα

Οὓ ἡ ἀκροστιχίς.

«Εἰρήνης ἀξιώσον ἡμᾶς, Εἰρήνη. Γερασίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εἰρήνης τὸν ἄρχοντα ἐκτενῶς, Εἰρήνη δυσώπει, εἰρηναίαν καὶ εὐσταθῆ, ἡμᾶς διανύειν πολιτείαν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀποφεύγειν τὰ σκάνδαλα.

Ιλύος ρυσθεῖσα τῆς κοσμικῆς, σκανδάλων τοῦ βίου, καὶ ἀπάσης ἐπιβουλῆς, καὶ γλώσσης δολίας καὶ δυσφήμου, τοὺς προσιόντας σοι Μητερ ἀπάλλαξον.

Ευμάτων αὔλων τὸν γλυκασμόν, ψυχαῖς φαρμαχθείσαις, τῇ κακίᾳ τοῦ δυσμενοῦς, ἐπίσταξον Μητερ οὐρανόθεν, καὶ τὸν ἰὸν τῶν παθῶν ἀποξήρανον.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Η ἄρρητος φύσις καὶ παντουργός, ὦ θαύματος ξένου! Συνεσχέθη ἐν σῇ γαστρὶ, σαρκὶ ἐνωθεῖσα ἀσυγχύτως εἰς σωτηρίαν ἡμῶν Παναμώμητε.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ζ' υμφευθεῖσα τῷ Λόγῳ, ἀσκητικῶς πάνσεμνε,
τὰ τῆς ἀλογίας μου νέφη, μακρὰν ἀπέλασον,
ἐξ ὧν τῆς μῆνιδος, ἡ δυσωδία πηγάζει, τὴν τοῦ
θείου Πνεύματος, σχέσιν μακρύνουσα.

Η' ἐκ ρίζης εὐώδους, θεοπρεπῶς λάμπασα, τὰς
τῆς ἀνομίας ἀκάνθας πρόρριζον ἔκτιλον, ἐκ
τῆς καρδίας μου, τῶν πρεσβειῶν σου σκαπά-
νη, καὶ φόβον τὸν ἔνθεον, ταύτῃ ἐμφύτευσον.

Θ' αρκικῶν ἀλγηδόνων, καὶ ψυχικῆς θλίψεως,
πονηρευομένων ἀνθρώπων πάσης φαυλότη-
τος, καὶ συστροφῆς χαλεπῶν, ἀπαραιτρώτους
ἀπαύστως, Εἰρήνη διάσωζε, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Α' πορρήτως ἐν μήτρα, τὸν τοῦ Πατρὸς σύνθρο-
νον, Λόγον σαρκωθέντα ἀσπόρως, Ἀγνὴ χω-
ρήσασα, παθῶν στενώσεως, πρὸς πλατυσμὸν
ἀπαθείας, τὸν νοῦν μου κυθέρνησον, Θεοχαρίτωε.

Β' ιάσωσον ἐκ δυσμενείας καὶ ἔχθρας θανατηφό-
ρου, τοὺς πρὸς σὲ μετὰ σπουδῆς καταφεύγο-
ντας, καὶ αἰτουμένους, Εἰρήνη, τὴν σὴν πρε-
σβείαν.

Γ' πίθλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ
ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς .

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμενά σου, ἐπά-
κουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεὺς .

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρα ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν προσκυνητῶν συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ἐκείνων, δι' οὓς ἡ Παράκλησις τελεῖται).

Καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Ὁ Ἱερεὺς .

Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν .

Κάθισμα .

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Η σὴ ἄρωγῇ, ὡς μάχαιρα ἀμφίστομος, Εἰρήνη σεμνή, γενέσθω τοῖς ἱκέταις σου, τὰς συμπλοκάς συγκόπτουσα, δυσμενείας ἀπάσης καὶ μῆνιδος, σὺ γὰρ εἰρήνην νέμουσα ἡμῖν, τῷ σάλῳ ἐπιτιμᾶς τῶν θλίψεων.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ξ ενοτρόπως ἀσκήσασα, ξένωσον τὸν νοῦν μου ἐκ πάσης μῆνιδος, πονηρίας καὶ συγχύσεως, καὶ μνησικακίας, Εἰρήνη ἔνδοξε.

Τ ᾠμάτων ἐπόμβρισον, Μῆτερ τὰς σταγόνας καὶ καταδρόσισον, τοὺς φλογμῷ νόσων καὶ θλίψεων, κατατηκομένους, ἐχθροῦ τοῖς ἄνθραξιν.

Ω ραιώθης ποθήσασα, τὸν ὠραῖον Λόγον, ὃν καθικέτευε, ὠραιῶσαι τὴν καρδίαν μου, καὶ τὰ τῆς σαρκός μου παῦσαι σκιρτήματα.

Θεοτοκίον.

Ε ωτηρίας λιμένα σε, Κόρη ἐπιστάμενος σοὶ ἀνέθηκα, τὰς ἀγκύρας τῆς ἐλπίδος μου, μὴ οὖν ὑπερίδης τὸν προσφυγόντα σοι.

Ὁδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Θ ἡ καθαρά, ὥς παρθένος πανακήρατος, τῷ Νυμφίῳ ἡγγυήθης τῶν ψυχῶν, ὧ ἐγγύας μετανοίας μοι προσάγαγε.

Ζ ἐκρωσον ζωῆς, ἐξανθήσασα θανάτωσον, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν ἐν ἐμοί, καὶ πρὸς κτῆσιν ἀπαθείας με διέγειρον.

Ψ ὁ στραψας ἐν γῇ, ὥς λαμπὰς τοῦ Θείου Πνεύματος, διαλύευσα τοῦ μίσους τὴν ἀχλύν, καὶ ἀγάπης ἀνατέλλουσα τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Π ἡτηρ τῆς ζωῆς, ἀνεδείχθης Παναμώμητε· διὸ νέκρωσον παθῶν μου τὰς ὁρμάς, καὶ τὸν νοῦν μου πρὸς ἐγρήγορσιν ἀνάστησον.

Ὁδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Α νάτειλον, ὁμονοίας ἡμέραν, καὶ εἰρήνης ἀληθοῦς τὰς ἀκτῖνας, τοῖς τοῦ θυμοῦ καὶ ὀργῆς ἐν τῷ σκότει, κατακειμένοις ἀπάτη τοῦ ὄφεως· σοὶ γὰρ ἐδόθη πρὸς Θεοῦ, εἰρηνεύειν ἡμῶν τὴν διάστασιν.

Ε τομώσασα, τῷ τοῦ Λόγου ἔρωτι, τῆς ψυχῆς σου τὰς κινήσεις Ὁσίᾳ, ξίφος ἐγένου ἐχθροὺς κατακόπτον, καὶ διχονοίας λικμίζον τὸ ἄχυ-

ρον, διὸ τῆς ἔχθρας ἐν ἐμοὶ τὴν σφριγῶσαν κακίαν κατάβαλε.

Θ 'πίβλεψον, ἱλαρῶ σου ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς σους ἰκέτας Ὁσία, καὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν καὶ τὰς θλίψεις, ἐπικουφίζουσα τάχος ἀφάνισον, ἐν ὁμονοίᾳ τὴν ζωὴν, συντηροῦσα ἡμῶν ἀστασίαστον.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ε 'σχύος, ἐνυποστάτου σκήνωμα, ἐκ Πατρὸς προερχομένης ἀνάρχως, ἀναδειχθεῖσα Θεόνυμφε Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν καρδίαν μου νεύρῶσον, πρὸς ἐργασίαν ἀρετῶν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Α ἰάσωσον ἐκ δυσμενείας καὶ ἔχθρας θανατηφόρου, τοὺς πρὸς σὲ μετὰ σπουδῆς καταφεύγοντας, καὶ αἰτουμένους Εἰρήνη, τὴν σὴν πρεσβεΐαν.

Η 'χραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα Μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Κ ο ν τ ά κ ι ο ν .

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Π αρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν Νυμφίον σου, ὥς παρθένος Ὁσία φρονίμη καὶ ἔνθεος, μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν ἐκτενῶς, ἵνα ρυσθῶμεν πάσης ὀργῆς, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, οἱ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι· Πρόφθασον ᾧ Εἰρήνη, καὶ δώρησαι τοῖς σοῖς δούλοις, συμβίωσιν εἰρηνικήν, καὶ ἀγάπην ἀστασίαστον.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. (Δίς).

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. (Κεφ. η΄. 34 - 38)

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ· τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Προσόμιον

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποδέμενοι.

Θῆρμα ἀκάθεκτον, καὶ τὰς κρυφίους ἐν-
έδρας, τοῦ δολίου δράκοντος, καθ' ἡμῶν μα-
ταίωσον Εἰρηνώνυμε, καὶ δεινῶν θλίψεων, τὰς
ἐπαναστάσεις, καταπράυνον καὶ κόπασον, ἅπαν
σκευώρημα, καὶ διχοστασίας τὰ σκάνδαλα, εἰρή-
νην ἀστασίαστον, ταῖς εἰρηνοδώροις πρεσβεΐαις
σου, πᾶσι χορηγοῦσα, Εἰρήνη τῶν Ὁσίων καλλονή,
ὡς ἂν ἡσύχως βιώσαντες, δόξης ἐπιτύχωμεν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν.

Εὖσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπί-
σκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας
Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου
τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-

τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυρου, προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν Μεθοδίου, Νικολάου τοῦ Μυστικοῦ, Ἰγνατίου καὶ Φωτίου Πατριαρχῶν Κων)πόλεως, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τραπεζοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· Ἀντωνίου, Παΐσιου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, Ονουφρίου, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωαννικίου τοῦ προφητικωτάτου, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Μητέρων τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμψασῶν Εὐπραξίας, Μακρίνης, Εὐανθίας, Συγκλητικῆς, Ματρώνης, τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης Ἡγουμένης Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου τῆς θαυματουργοῦ καὶ ἱαματικῆς, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησόν ἡμᾶς.

Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον (12άκις)

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει καὶ σίκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

℟ ἄβδω τῶν πρεσβειῶν σου, τοὺς κυκλώσαντας κύνας, τὴν τάλαινάν μου ψυχὴν, ἐκδίωξον Ὁσία, καὶ τῇ ἀντιτυπία τῆς θερμῆς προστασίας, σου, ἰκάνωσόν μου τὸν νοῦν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου.

℣ ἄλλοιώθην τὸ πνεῦμα, ἐνεκρώθην τὸ σῶμα ταῖς πρὸς τὸ χεῖρον ροπαῖς ἄλλ' ἄνωθεν μοι πρόσχες, καὶ ἴδε μου τὴν θλῖψιν, καὶ τῶν πό-

νων τὰ δάκρυα, καὶ ὄρεξόν μοι σεμνή, σωτηριώδη
χεῖρα.

Ζ' ὀσημάτων παντοίων, παθημάτων ποικίλων
καὶ πειρασμῶν χαλεπῶν, δαιμόνων ἐπηρείας,
ἀνθρώπων πονηρίας, κακοτρόπων ἀπάλλα-
ξον, τοὺς προσιόντας θερμῶς, Εἰρήνη τῇ σῇ σκέπη.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Η' Πανάμωμος Κόρη, ἡ τεκοῦσα τὸν Κτίστην
καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός, ἐκ μώμου ἐγκλημά-
των, καὶ σπίλων ἁμαρτάδων, τὴν ψυχὴν μου
καθάρισον, ἵνα ὑμνῶ σε αἰεὶ, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Θ' αλήνην Μῆτερ, τοῖς ἐν θαλάσση τοῦ βίου κιν-
δυνεύουσιν ἐξαίτει οὐρανόθεν, τούτους κυβερ-
νῶσα, πρὸς ὄρμον σωτηρίας.

Ε' ἐκ τῶν σκανδάλων, καὶ συστροφῶν ὀλεθρίων,
περιφρούρησον ἡμῶν τὴν πολιτείαν, ταῖς τῆς
ὁμονοίας, βάρεσι μακαρία.

Σ' ερυπωμένον, τῇ κοινωνίᾳ τοῦ μύσους, ἀποκά-
θαρνον τὸν νοῦν μου πανολβία, τῆς φιλαδελ-
φείας, καθαρτικῇ ἀρδεΐα.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Α' ὕγιωσύνης, περιφανέστατε οἶκε, καθαγίασον
ἡμῶν τὰς διανοίας, τῇ σῇ προμηθείᾳ, Παρθέ-
νε Παναγία.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Β' συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, σύνδεσον Ὁσία, τοὺς
ἐκλυθέντας ἀπάτη τῆς μήνιδος, τὴν ἀπ' ἀλλή-
λων διάστασιν διατέμνουσα.

Τ ἄσεων χειμάρρουν, βλύζουσα Ὅσια, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων τὰ τραύματα, ἀποκαθαίρεις δυνάμει τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Η ανίας τοῦ δολίου, ἀτρώτους διατήρει, τοὺς προσιόντας Εἰρήνη τῇ σκέπῃ σου, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης ἡμᾶς εὐθύνουσα.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Υ ἵπάρχουσα λυχνία, φωτοειδεστάτη τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος Δέσποινα, τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς μου ὄμμα καταύγασον.

Κ α ἰ εὐ θ ῦ ς

Α ᾽ξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουθὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Ρ ῶν παρθένων στίφη καὶ Μοναστῶν, ἄσμασιν ἐνθέοις, εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, τῆς Χρυσοβαλάντου Μονῆς τὴν Ἑγουμένην, Εἰρήνην τῶν θαυμάτων, πηγὴν ἀκένωτον.

Ρ ῆς Καππαδοκίας ἄνθος τερπνόν, καὶ Χρυσοβαλάντου, πολιοῦχος καὶ ὁδηγός, τῇ σῇ πολιτείᾳ, ἐδείχθης τρισολβία, Εἰρήνη, Ἐκκλησίας λαμπρὰς θεόφωτος.

Ρ ὁ τοῦ σωματός σου κάλλος σεμνή, τῆς ψυχῆς ἐδήλου, τὸ ὥραϊον καὶ εὐανθοῦν ὅθεν τῶν ἡθῶν σου, ὁ Κύριος ἠράσθη, καὶ ἀφθορόν σε νύμφην αὐτῷ ἡγάγετο.

Ⲡ άμπουσαν άγνείας σε τῷ φωτί, κατιδών Όσία, ὡς λυχνίαν φωτοειδή, τήν σήν προθεσπίζει, οἰκείωσιν τῷ Λόγῳ, Προφητικῶς ὁ Μέγας Ἰωαννίκιος.

Ⲧ αίροις τῶν παρθένων ἡ καλλονή, καί Χρυσοβαλάντου, νυμφοστόλος θεοειδής, τῶν Μοναζουσῶν τε, κανῶν ἐν ἐγκρατεία, Εἰρήνη μακαρία, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Ⲧ αίροις τῆς εἰρήνης μυσταγωγός, καί μνησικακίας ἀναιρέτις ἡ κραταιά, σὺ γάρ τῶν σκανδάλων, ἐκτρέπεις τήν μανίαν, ἡμᾶς ἐν ὁμονοία, στερρῶς συνέχουσα.

ἥς Καππαδοκίας τήν καλλονήν, καί Χρυσοβαλάντου, ὁδηγίαν τήν ὀσφαλῇ, τήν στηλογραφίαν, εἰρήνης οὐρανίου, Εἰρήνην τήν Όσίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ⲡ ύου πολυτρόπων ἐκ συμφορῶν, καί ἀρρωστημάτων, καί κινδύνων ψυχοθλασῶν, τοὺς ἐν εὐλαθείᾳ, θερμῶς ἐξαιτουμένους, Εἰρήνη θεοφόρε, τήν προστασίαν σου.

Ⲡ ᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορῶντες· ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.....

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ.....

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν, ἀνοιξον ἡμῖν, Εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχῆσωμεν· Ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός.....

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν.....

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.....

(Καὶ μνημονεύει πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἀγίαν Μονὴν ταύτην καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν, πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς, ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ἐργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμέ-

νην καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου Ἀγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τοῦ Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τοῦ (ἁγίου τῆς ἡμέρας, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μεθ' ἣν τὰ ἐξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστασία εὐμενής, καὶ καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, Ὁσία πέλουσα, πάντας ἀπολύτρωσαι, πάσης κακώσεως, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ ἀσθενημάτων, πρὸς εἰρήνην ἔνθεον, ἡμᾶς ἰθύνουσα, ὅπως ἐν συμπνοίᾳ συζῶντες, φθάσωμεν Εἰρήνην εἰς μέτρον, τῆς πεποθημένης καταπαύσεως.

Αέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ψὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ψὴ πρεσβεία Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ἦτοι, οἱ εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι εἰς τὴν

᾽Οσίαν Μητέρα ἡμῶν Εἰρήνην

Χρυσοβαλάντου

Ποίημα

Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν ᾽Οσίων καὶ παρθένων ἀκροθίνιον καὶ
τῶν θαυμάτων κρήνην ὄντως πολυχεύμονα ἀν-
υμνοῦμέν σε Εἰρήνη ᾽Οσία Μητέρα, ἀλλ' ὥς τρόφι-
μος εἰρήνης τῆς τοῦ Πνεύματος τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰ-
ρήνης διατήρησον τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μη-
τερ ἰσάγγελε.

Αγγελος οὐρανόθεν, καταπτάς σοι Εἰρήνη,
μυεῖταί σε ἀδήλων τὴν γνῶσιν, (ἐκ γ') καὶ
σὺν τῇ ἐκφάνσει τῶν κρυπτῶν, τὴν κεκρυμμέ-
νην ἐμφαίνει σου ἔλλαμψιν, δι' ἧς λαμπρύνεις ἅπα-
ντας, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι ᾽Οσία.

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Χριστὸς ὑψώθη
χαῖρε δι' ἧς ὁ ἐχθρὸς ἐτρώθη
χαῖρε τῆς ἀγνείας εἰκὼν ἢ θεόγραφος
χαῖρε τῆς ἀνδρείας ἢ κέδρος ἢ ἄσειστος
χαῖρε ὕψος τὸ περίβλεπτον οὐρανίων ἀρετῶν
χαῖρε βάθος τὸ περίκλυτον ψυχοτρόφων δωρεῶν
χαῖρε ὅτι ἐφάνης τῶν ᾽Οσίων ἀκρότης
χαῖρε ὅτι τυγχάνεις τῶν παρθένων σεμνότης
χαῖρε ἡθῶν ὁσίων τὸ ἔλυτρον

χαῖρε παθῶν ἐκλύτων τὸ θέριστρον
 χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀγάπη ἐκλάμπει
 χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀπάτη στενάζει

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Β λάστημα θυμηδίας, πέλουσα πανολθία, ἀρίστη τῶν καλῶν γεωργία, νεᾶνις ἐδείχθης ἐκλεκτή, καλῇ τῇ ὄψει καὶ τῇ ψυχῇ πάγκαλος· τῷ φόβῳ γὰρ τοῦ κρείττονος, σαυτὴν ρυθμίζουσα ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

Γ νοὺς ἐν Πνεύματι θείῳ, τὸν σὸν μέλλοντα βίον, ὁ Ἰωαννίκιος ὁ πάνυ, ἀπιθι τέκνον προφητικῶς, ἡ Χρυσοβαλάντου γὰρ Μονὴ μένει σε· οὕτως Εἰρήνη ἔφη σοι, πρὸς ἣν ἡμεῖς βοῶμεν ταῦτα.

χαῖρε τὸ ρόδον τῆς θυμηδίας
 χαῖρε τὸ κρίνον τῆς παρθενίας
 χαῖρε καλλονῆς οὐρανίου ἐκτύπωμα
 χαῖρε μετοχῆς ἐπιγείου τὸ ἥττημα
 χαῖρε ἄσυλον ἀνάθημα τοῦ Νυμφίου τῶν ψυχῶν
 χαῖρε ἄχραντον διάδημα νεανίδων εὐκλεῶν
 χαῖρε ὅτι τῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης ἀφθόρως
 χαῖρε ὅτι τοῦ κόσμου ἀπανέστης ἐμφρόνως
 χαῖρε τερπνὸν Ἀγγέλων ὁσφράδιον
 χαῖρε σεμνῶν παρθένων κιννάμωμον
 χαῖρε φαιδρὰ ψυχικὴ ὠραιότης
 χαῖρε λαμπρὰ ἀρετῶν κοσμιότης

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Λ όξαν περιφανείας, ὥραν τῆς ἡλικίας, καὶ γένους περιθλέπτου ἀξίας, ὡς σκύθαλα ἠγήσω σαφῶς, ἵνα Χριστὸν κερδίσης ὃν ἠγάπησας· τὸ πῦρ γὰρ τὸ οὐράνιον, ἠρέθιζέ σε πόθῳ ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Ε " δραμες ὡς διψῶσα ἔλαφος μακαρία, Μονῇ Χρυσοβαλάντου τῇ θεῖα, ἔνθα ἐξ αἰωνίων πηγῶν, τὸ ἀλλόμενον ὕδωρ πιστῶς ἦντλησας· δι' οὗ ἄρδεύεις ἅπαντας τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα

Χαῖρε τὸ σέλας τῆς ἐγκρατείας
 χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς ἀπαθείας
 χαῖρε τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὑποτύπωσις
 χαῖρε τῆς ἀρρήτου εὐκλείας ἐπίλαμψις
 χαῖρε ἄμπελε κυπρίζουσα ἀφθαρσίας ἀπαρχὴν
 χαῖρε ἄρουρα ἐνέγκασα παγκαρπίαν νοητὴν
 χαῖρε ὅτι βλυστάνεις τὸ ζωήρρυτον νᾶμα
 χαῖρε ὅτι βραβεύεις τὸ θεόσδοτον μάννα
 χαῖρε πηγὴ χαρίτων ἀκένωτε
 χαῖρε κρουνὲ θαυμάτων θεόβρυτε
 χαῖρε φιάλη σεπτῶν ἀρωμάτων
 χαῖρε χειμάρρους πολλῶν ἰαμάτων

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Ζ ὦσα στηλογραφία, καὶ παραίνεσις θεῖα, σιγῶσα καὶ λαλοῦσα Ὁσία, ἐδείχθης δι' ἔργων ὑψηλῶν, τῷ τῶν Μοναστριῶν Μῆτερ συστήματι, ταύτας γὰρ ἐξεπαίδευσας, σὺν σοὶ ἀνακράζειν συντόνως·

Ἀλληλούϊα.

Η " σχυνας τοῦ Βελίαρ, τὴν ζοφώδη μανίαν, τῇ σῇ θεοφεγγεῖ συντονίᾳ· Χριστὸν γὰρ πλουτοῦσα ἄρωγόν, τὰς τούτου μεθόδους εὐτόνως ἔλυσες· διὸ ὡς νικητρία σοι, ἐκβοῶμεν τὸ χαῖρε οὕτω

Χαῖρε ἡ πτώσις ἐχθρῶν ἀσάρκων
 χαῖρε ἡ στήλη πολλῶν ἐπάθλων
 χαῖρε τοῦ Βελίαρ τὸ θράσος ὀλέσασα
 χαῖρε τοῦ Σωτῆρος τὴν χάριν δοξάσασα
 χαῖρε τῆς θηλείας φύσεως τρόπαιον πανευπρεπές
 χαῖρε τῆς ἀτρέπτου στάσεως ἴνδαλμα πανευκλεές
 χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις θεοῦ φίλτρου τὸ σθένος

χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις τοῦ ἐχθίστου τὸ ἔρκος
 χαῖρε σεμνῶν Μοναστριῶν τὸ ἔρεισμα
 χαῖρε σεπτῶν Ἀσκητριῶν τὸ ἔναυσμα
 χαῖρε αὐγὴ οὐρανίου εἰρήνης
 χαῖρε πλειὰς ἀπορρήτου γαλήνης

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Θ εἰκῇ προμηθεῖα, τῆς Μονῆς σου Ὁσία, ἀναλα-
 βοῦσα τὴν ἡγεσίαν, ταύτην διώκησας ἀλη-
 θῶς, ἐν νουθεσίᾳ καὶ παιδείᾳ κρείττονι· λόγῳ
 γὰρ καὶ ἀναστροφῇ, ἐβεβαίους τὰς προσαχδούσας·

Ἀλληλούϊα.

Ι " θυνας τρισολβία, εἰς γῆν ἐπαγγελίας, τὴν
 σὴν ἀπόλεκτον κληρουχίαν· ἐν ἣ αἱ ἀμνάδες
 σου σεμνή, τῆς ὑπὲρ νοῦν εἰρήνης ἡξιώθησαν,
 τῷ Λόγῳ προσαγόμεναι, βοῶσαί σοι τῇ Μητρὶ οὕτω·

Χαῖρε ἡ στάθμη τῆς ποιμανσίας
 χαῖρε ἡ γλῶσσα τῆς νουθεσίας
 χαῖρε κυβερνήτις παρθένων θεόληπτος
 χαῖρε συμπολίτις ἀγγέλων ἰσάγγελος
 χαῖρε στόμα τὸ γλυκύτατον διδασμάτων πρακτι-
 κῶν

χαῖρε ὄμμα τὸ γαλήνιον τεθλιμμένων καρδιῶν
 χαῖρε παιδαγωγία ἱερῶς ἀσκουμένων
 χαῖρε φωταγωγία τῶν ἐν σκότει κειμένων
 χαῖρε σεμνῶν ψυχῶν χειραγώγησις
 χαῖρε πολλῶν λυγρῶν ἐπανόρθωσις
 χαῖρε ἐχθροῦ ἰσχυρὰ καθαιρέτις
 χαῖρε παθῶν ὀχληρῶν ἀναιρέτις

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Κ ατιδοῦσα Ὁσία, ὡς ἀκτῖνα ἀγίαν, θείου Ἀγ-
 γέλου τὴν παρουσίαν, ὕμνεις τὸν τοῦ φωτὸς
 χορηγόν, τὸν τὴν γνῶσιν τῶν κρυφίων σοι νεί-

μαντα, ἀγγελικῇ ὁδηγίᾳ, εἰς θεραπείαν τῶν βοώντων

Ἀλληλούϊα.

Τάμπουσα θεαυγείᾳ, πρακτικῆς θεωρίας, τῇ παννυχίῳ ἱκετηρίᾳ οἱά περ λαμπάδας φαεινάς, τὰς σὰς χεῖρας ὡς ὁ Μέγας Ἀρσένιος, ἡρου θερμῶς τῷ Κτίστη σου ᾧ προσάγεις τοὺς σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε ἄκτις οὐρανόυ φέγγους
χαῖρε πυξὶς ἀκηράτου κάλλους
χαῖρε λαμπηδὼν θεωρίας καὶ πράξεως
χαῖρε ἀηδὼν ἐπιπνοίας τῆς χάριτος
χαῖρε χαρακτήρ καὶ μίμησις Μωϋσέως τοῦ κλεινοῦ
χαῖρε τύπος ἀπαράμιλλος Ἀρσενίου τοῦ σοφοῦ
χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας
χαῖρε ὅτι παρέχεις τὰς διττάς ἰατρείας
χαῖρε ἄγνη τρυγὼν καὶ ἀμίαντος
χαῖρε ἄμνᾱς Χριστοῦ θεοσήμαντος
χαῖρε τερπνὴ ἀνθηδὼν ἐμμελείας
χαῖρε κλυτὴ χελιδὼν συντονίας

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Μένεα κατὰ σοῦ πνέων, τῆς κακίας ὁ ἄρχων, ἐπειρᾷτό σοι θίγειν ὁ ἄφρων ἄλλ' ὥφλησε γέλωτα οἰκτρῶς, στερροτέραν εὐρηκῶς σε ἀδάμαντος· Χριστῷ γὰρ ἀτενίζουσα, οὐκ ἐπαύσω αἰὲ ψάλλειν

Ἀλληλούϊα.

Νέαν ἐκ Καισαρείας, κακοήθως ληφθεῖσαν, ὑπὸ δαιμονικῆς συνεργείας, ἰάσω τῆς μάστιγος σεμνῇ, ἐπικλήσει Βασιλείου τοῦ μάκαρος, καὶ Ἀναστασίας ἅμα διὸ ἐβόας σοι ἐμφρόνως·

Χαῖρε ἡ ρῶσις τῶν ἀσθενούντων
χαῖρε ἡ ρῦσις τῶν κακοβούλων
χαῖρε ἱαμάτων πηγὴ ἡ καλλίρυτος
χαῖρε δωρημάτων ἐλαία καλλίκαρπος

χαῖρε σκήνωμα πολύτιμον ἐνεργείας θεϊκῆς
 χαῖρε μάχαιρα ἀμφίστομος συνεργείας μαγικῆς
 χαῖρε ὅτι πασχόντων τὰς φωνὰς οὐ παρεῖδες
 χαῖρε ὅτι δαιμόνων τὴν μανίαν καθεῖλες
 χαῖρε ἐχθρῶν ἀσάρκων ὀλέτειρα
 χαῖρε ψυχῶν ἀπόρων ἡ σώτειρα
 χαῖρε θερμὴ δεομένων προστάτις
 χαῖρε κρηπὶς κλονουμένων καὶ βάσις

Χαίροις Μητερ ἰσάγγελε.

Ε ἑνῶν κατορθωμάτων, καὶ ποικίλων θαυμάτων, ὁφθεῖσα αὐτουργὸς θεοφόρε, ἐξένιζες πᾶσαν ἀκοήν, τὴν τῶν μελλόντων προλέγουσα ἔκθασιν, τὰ πόρρω προγιγνώσκουσα, καὶ πείθουσα πάντας κραυγάζειν·

Ἀλληλούϊα.

Θ ὅλος ἐπλήσθη θάμβους, ὁ θεόφρων ἀνάσσων, ἡνίκα σε ἄρρητως κατεῖδε· ξένως γὰρ ἐπιστᾶσα αὐτῷ, τὴν τῶν πρακτέων εἰσηγήσω πλήρωσιν, ὁ δὲ συνεῖς τὸ κέλευσμα, ἐβόα σοι ἔνθους τοιαῦτα·

Χαῖρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας
 χαῖρε ὁ πλοῦτος τῆς συμπαθείας
 χαῖρε τῆς εἰρήνης τερπνὸν καλλιέρημα
 χαῖρε τῶν αὐτῶν σεπτὸν ἀφομοίωμα
 χαῖρε ἐμφανὲς προοίμιον τῆς μελλούσης ἀμοιβῆς
 χαῖρε τηλαυγὲς διάγραμμα τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς
 χαῖρε κινδυνεύόντων ἄρωγος ὀξυτάτη
 χαῖρε κακουχουμένων βοηθὸς θερμοτάτη
 χαῖρε ἡ λύσασα κρίσιν τὴν ἄδικον
 χαῖρε ἡ σώσασα αἷμα τὸν δίκαιον
 χαῖρε κατ' ὄναρ ἡμᾶς νοθετοῦσα
 χαῖρε καθ' ὕπαρ τὰ κρείττω μυοῦσα

Χαίροις Μητερ ἰσάγγελε.

Π ρὸς οὐράνιον ὕψος, αἰρομένην ὁσίως, αἱ ἄψυ-
χοι κυπάρισσοι γνουῖσαι, ἔκλιναν οἰάπερ λο-
γικάι, τὰς κορυφὰς τῇ ὑψηλῇ σου χάριτι, δι'
ἧς πρὸς ὕψος ἔνθεον, μυσταγωγεῖς τὰς ἐκβοώσας·

Ἀλληλούϊα.

Ε ὁδὸν σε παρθενίας, ὁ φωστήρ τῆς ἀγνείας, εἰ-
δὼς ὡς ἀληθῶς Πανοσία, μῆλὰ σοι πέμπει
ἀειθαλῇ· ὦν τῇ τερπνότητι χαρᾶς πεπλήρω-
σαι, τοῖς λόγοις σου ὡς ἄνθεσι, εὐφραίνουσα τοὺς
σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε λειμῶν χαρίτων ποικίλων
χαῖρε θημῶν προσόντων ἀρίστων
χαῖρε μυροθήκη σεπτοῦ ἀγιάσματος
χαῖρε ἐπιστήμης ἀγίας διάκονος
χαῖρε μῆλον εὐωδέστατον, σωφροσύνης ἡδυσμὸς
χαῖρε ὄρπηξ ἀμαράντινος, παραδείσου κυπρισμὸς
χαῖρε ὅτι ἐδρέψω ἀφθαρσίας τὸν στάχυν
χαῖρε ὅτι ἐδέξω τὴν θεόσδοτον χάριν
χαῖρε λαμπὰς τῆς θείας χρηστότητος
χαῖρε νευρὰ τῆς ἄνω τερπνότητος
χαῖρε πιστῶν ἀκεσώδυνον ἄκος
χαῖρε Θεοῦ τιμαλφέστατον ἄγγος

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Ε ὠφρων ὠφθη καὶ ἔμφρων, ὁ ἐχθρῷ εἷξας τέ-
ως· Νικόλαος ὁ σὸς ὑπηρέτης· τῇ σῇ γὰρ ἐν-
τεύξει πρὸς Θεόν, ἐκ τῆς δεινῆς ἀπηλλάγη
ὀχλήσεως· διὸ τῷ σὲ δοξάσαντι, ἐβόας Μῆτερ ἐν εἰ-
ρήνῃ.

Ἀλληλούϊα.

Π ὦν Ἀγγέλων τὴν θέαν, μειδιῶσα ἰδοῦσα,
προσκαλούντων σε πρὸς δόξαν θείαν, ἥστρα-
ψας ὡς ἥλιος λαμπρός, καὶ λαμπροφόρος τῷ

Λόγω ἀνέδραμες, λαμπρύνουσα τῇ χάριτι, τοὺς λαμπρῶς σοι ἐκβοῶντας Μῆτερ·

Χαῖρε Ὁσία ἡ θεοφόρος
 χαῖρε παρθένων λαμπαδηφόρος
 χαῖρε τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἰσότιμε
 χαῖρε τῶν Ὁσίων ἀπάντων ὁμόσκηνε
 χαῖρε συνδρομὴ πολύφερνος ἄρετῶν ἀσκητικῶν
 χαῖρε συστοιχία ἑκπαγλὸς δωρεῶν πολυειδῶν
 χαῖρε ὅτι ἐν ὥρᾳ ἐκδημίας ἐκλάμπεις
 χαῖρε ὅτι τὰς φρένας τῶν ἐστώτων αὐγάζεις
 χαῖρε φωτὸς ἀδύτου συνόμιλε
 χαῖρε τρυφῆς ἀγήρω συνέστιε
 χαῖρε τερπνοῦ κληρονόμε νυμφῶνος
 χαῖρε ἡμῶν ὁδηγὸς φωτοφόρος

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Υ μνοις ἐπινικίοις, καὶ ἁρώμασι θείοις, συστείμενοι
 λαντες τὸ θεῖόν σου σκῆνος, πασᾶ τῶν Ὁρθο-
 δόξων πληθὺς, σὺν Ἀρχιερεῦσιν ἅμα τε καὶ
 Ἀρχουσιν, ὁσμῆς ζωῆς ἐπλήσθησαν, τῷ σὲ δοξάσαντι
 βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Φ ωτισμῷ τῷ ἀδύτῳ, ἐντρυφῶσα ἀλήκτως, εὐ-
 φραΐνη ἐν τῇ δόξῃ Κυρίου· τάφος δὲ ὁ σὸς οἶα
 λειμών, ἁρωματίζει πιστῶν τὰ συστήματα,
 ἁγίοις διαδόσεσι πρὸς θεραπείαν τῶν βοώντων·

Χαῖρε ὁσμὴ Χριστοῦ εὐωδίας
 χαῖρε τροπὴ ἐχθροῦ δυσωδίας
 χαῖρε ἁρωμάτων ἁγίων διάπνευσις
 χαῖρε παθημάτων παντοίων κατάλυσις
 χαῖρε γαληνὴ ἡδύπνοια οὐρανίων οἰκτιρμῶν
 χαῖρε μυστικὴ ἀνάρρυσις ψυχοφθόρων μολυσμῶν
 χαῖρε ὅτι μυρίζεις τῶν πιστῶν τὰς καρδίας
 χαῖρε ὅτι ἐκπλύνεις τῶν ψυχῶν τὰς κηλίδας
 χαῖρε θερμὸν ἡμῶν καταφύγιον

χαῖρε στερρόν ἐχθρῶν ὀλετήριον
 χαῖρε Χριστοῦ εὐκλεῆς παραστάτις
 χαῖρε θερμὴ τῶν βοῶντων προστάτις

Χαίροις Μητερ ἰσάγγελε.

Χ ἄριν τὴν τῆς εἰρήνης ἀναβλύζουσα Μητερ, ὡς
 ὕδωρ ἁληθῶς ζωηφόρον, τὸ τῆς μνησικακίας
 μύσος, ὡς βορβορώδη κατακλύζεις ρύακα,
 τῆς τούτου ρυπαρότητος, καθαίρουσα τοὺς ἐκβοῶ-
 ντας·

Ἀλληλούϊα.

Τ ἄλλοντές σου τοὺς πόνους εὐφημοῦμέν σε Μη-
 тер ὡς νύμφην τοῦ Σωτῆρος Ὁσίαν· σὺ γὰρ
 διὰ βίου καθαροῦ κατηγγυήθης Χριστῷ ὡς
 ἁκήρατος· Αὐτῷ οὖν προσοικεῖωσαι, τοὺς ἐκβοῶ-
 ντάς σοι ἐκ πόθου·

Χαῖρε Χριστοῦ ἐκλόγιον θεῖον
 χαῖρε ἡθῶν θεότιμον μύρον
 χαῖρε κοινωνὴ τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος
 χαῖρε θησαυρὸς τῆς ἐνθέου χρηστότητος
 χαῖρε στέφανε ἀνθόπλοκε εὐλαβῶν Μοναζουσῶν
 χαῖρε καύχημα περίδοξον ἀκραιφνῶν Ἀσκη-
 τριῶν

χαῖρε μνησικακίας ἀναιρέτις τελεία
 χαῖρε τῆς ὁμονοίας δαψιλῆς χορηγία
 χαῖρε δι' ἧς κακίας ρυσθήσομαι
 χαῖρε δι' ἧς ἀγάπης πλησθήσομαι
 χαῖρε ὥδῃς ταυτησί ἁρμονία
 χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θεραπεία

Χαίροις Μητερ ἰσάγγελε.

Ω παρθένων ἀκρότης καὶ Ὁσίων παιδρότης,
 Εἰρήνη θεράπαινα τοῦ Λόγου, (ἐκ γ'·) τὰς
 τῶν λόγων ἡμῶν ἀπαρχάς, ὡς λογικὸν δεξα-
 μένη θυμίαμα, ἐκ τῆς ἀλόγου μῆνιδος, ἡμᾶς διάσω-
 ζε βοῶντας

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις:

Αγγελος οὐρανόθεν, καταπτάς σοι Εἰρήνη,
 μυεῖταί σε ἀδήλων τὴν γνῶσιν, καὶ σὺν τῇ ἐκ-
 φάνσει τῶν κρυπτῶν, τὴν κεκρυμμένην ἐμφαί-
 νει σου ἔλλαμψιν, δι' ἧς λαμπρύνεις ἅπαντας, τοὺς
 ἐκβοῶντάς σοι 'Οσία'

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Χριστὸς ὑψώθη
 χαῖρε δι' ἧς ὁ ἐχθρὸς ἐτρώθη
 χαῖρε τῆς ἀγνείας εἰκὼν ἢ θεόγραφος
 χαῖρε τῆς ἀνδρείας ἢ κέδρος ἢ ἄσειστος
 χαῖρε ὕψος τὸ περίθλεπτον οὐρανίων ἀρετῶν
 χαῖρε βάθος τὸ περίκλυτον ψυχοτρόφων δωρεῶν
 χαῖρε ὅτι ἐφάνης τῶν 'Οσίων ἀκρότης
 χαῖρε ὅτι τυγχάνεις τῶν παρθένων σεμνότης
 χαῖρε ἡθῶν 'Οσίων τὸ ἔλυτρον
 χαῖρε παθῶν ἐκλύτων τὸ θέριστρον
 χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀγάπη ἐκλάμπει
 χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀπάτη στενάζει

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν 'Οσίων καὶ παρθένων ἀκροθίνιον καὶ
 τῶν θαυμάτων κρήνην ὄντως πολυχεύμονα
 ἀνυμνοῦμέν σε Εἰρήνη 'Οσία Μῆτερ, ἀλλ' ὥς
 τρόφιμος εἰρήνης τῆς τοῦ Πνεύματος τῷ συνδέσμῳ
 τῆς εἰρήνης διατήρησον τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις
 Μῆτερ ἰσάγγελε.

ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

(Ψαλλόμενος μετὰ γενόμενον θαῦμα)

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χαρίτωσον Κύριε, ταῖς νοηταῖς σου ἐλλάμψεσι, λιταῖς τῆς Ὁσίας σου, τὸν νοῦν μου δέομαι, καὶ πρυτάνευσον, τῷ στόματί μου λόγον, ὡς ἂν μέλψω Δέσποτα, ταύτης τὰ θαύματα.

Αρχλὺς ἡ καλύψασα, ὀδυνηρῶς τὴν καρδίαν μου, παθῶν ἀμαυρώσεως καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, ἀπελήλαται, τῇ σῇ πρεσβείᾳ Μητερ· διὸ χαριστήριον ἄδω σοι αἴνεσιν.

Εημάτων εἰσήκουσας, τῆς ἀσθενούσης καρδίας μου, καὶ ταύτην ἐπλήρωσας, εἰρήνης καὶ χαρμονῆς· διὰ τοῦτό σε, Εἰρήνη μεγαλύνω, καὶ μέλπω χαρμόсуна, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Εσχὺς μου καὶ στήριγμα, καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιον, ὑπάρχεις Πανάμωμε, τῷ πεποιηθῶτι στερρῶς, τῇ σῇ χάριτι διὸ ἀπεγνωσμένον, πολλοῖς ἀμαρτήμασι, σῶσόν με Ἀχραντε.

Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ετενώσεως νόσου βαρυτάτης, ρυσθεῖς τῇ θερμῇ σου ἄρωγῇ, ἀνώρθωμαι ὡς πρότερον, Εἰρήνη μεγαλώνουμε· ἐντεῦθεν ὡς προστάτιν μου, χαρμονικῶς μακαρίζω σε.

Θὸ σκεῦος τῶν θείων χαρισμάτων, τὴν νύμφην Χριστοῦ τὴν ἐκλεκτήν, Ὁσίων τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν παρθένων καύχημα, Εἰρήνη μεγαλύνομεν, Χρυσοβαλάντου τὸ στήριγμα.

Η "στραψεν ἡ χάρις σου 'Οσία, καὶ ἔλυσε πάντα τὰ δεινὰ, εἰρήνην δὲ καὶ λύτρωσιν, καὶ χαρμονὴν καὶ ἴασιν, ἐβράβευσε τῇ Ποίμνῃ σου ὑμνολογούσῃ τὴν δόξαν σου.

Θεοτοκίον.

Ρ ἄβδω κραταιᾶς σου προστασίας, τὰς φάλαγγας Κόρη τῶν ἐχθρῶν, τὰς ἐφορμώσας πάντοτε, κατὰ τῆς κληρουχίας σου, κατάβαλε καὶ σύναψον, ἡμᾶς τῷ θείῳ θελήματι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τ ἄλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ δεινῶν τὴν λύσιν, τῇ σῇ μεσιτείᾳ εὐράμενοι, εὐγνωμοσύνης σοι ὕμνον ἀναμέλπομεν, καὶ βοῶμέν σοι· χαίρε Εἰρήνη θεόληπτε.

Θ ὑρανόθεν ἁοράτως, ἐπιστᾶσα ἀπήλασας, τῇ χειρί σου Μητέρα, τὴν τῶν νοσημάτων σκοτομαίναν, καὶ εὐφροσύνης τὸ φέγγος ἡμῖν ἔλαμψας, θεραπεύσασα, ἡμῶν ψυχῆς τὰ συντρίμματα.

Υ ψηλὴ τῇ διανοίᾳ, ταπεινὴ τῷ φρονήματι, ὠφθης θεοφόρε, τῇ ἀγγελικῇ πολιτείᾳ σου· ὅθεν ἡμᾶς ἐκ κοπρίας παθῶν ὕψωσας, καὶ ἐβράβευσας, ἡμῖν ὕγείαν καὶ ἴασιν.

Ε υνελευθῆσα ἡ σὴ Ποίμνη, χαριστήριον αἴνεσιν, ἐν ὁμοφροσύνῃ, ἄδει σοι Εἰρήνη θεόσοφε, τάλαιπωρίας ρυσθεῖσα τῇ σῇ χάριτι, ἣν ἐπήγαγεν, αὐτῇ ἐχθρὸς ὁ πολέμιος.

Θεοτοκίον.

Ω ς' Ἀγνὴ ὡς φωτοφόρος, ὡς ὠραία καὶ πάγκαλος, τὸν ὠραίον κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς βροτῶν Ἀχραντε, ἐκουφόρησας Λόγον ὠραῖοις τα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν ἀμορφίαν δι' ἔλεος.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αεινῶν ἀπολύτρωσις, καὶ νοσημάτων ἱάσις, ὥφθης τῇ σῇ Μάνδρα θεοφόρε· ὅθεν εὐνοίας τὰς ἐκδηλώσεις σου, καὶ τὰς πολλαπλᾶς σου δωρεάς, Μῆτερ μεγαλύνουσιν, αἱ Μονάστριαι χαίρουσαι.

Α΄ τρύτοις νοσήμασι, περιπεσὼν ὁ δαίλαιος, πρὸς τὴν ὀξυτάτην σου πρεσβείαν, ἐν κατανύξει Μῆτερ κατέφυγον, καὶ τῶν λυπηρῶν ἀπ-αλλαγὴν, εὖρον μεγαλύνων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος.

Εοφία καὶ χάριτι, καὶ θείαις ἀναβάσεσι, Μῆτερ διαπρέπουσα ὁσίως, Χρυσοβαλάντου Μονῆς ἡγήτειρα, ὥφθης καὶ δαιμόνων ἐλατήρ, καὶ τῶν προσιόντων σοι, ἀσφαλὲς καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Θ᾽ πλήρης κεκένωται, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρα σου, καὶ ἐκ τῶν Πατρῶων κόλπων Κόρη, ἐν τῷ κενοῦσθαι οὐκ ἀπεφοίτησεν· ὥ τοῦ μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ, ὃ γὰρ Ὑπερούσιος, ἐκ σοῦ σάρκα ἀνέλαβε.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Εφοδρᾶς ὁδύνης λελύτρωμαι τῇ σῇ ἐπιφοιτήσει θεόνυμφε, καὶ ἀπολέλυμαι, τῆς συνεχούσης με μάστιγος ὅθεν ἀνακηρύττω, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ι᾽ δοὺ ἡ Ποίμνη σου ἅπασα, τῇ σκέπῃ σου προστρέχει κραυγάζουσα· Σύ μου προσφύγιον, Μῆτερ Εἰρήνη καὶ στήριγμα, καὶ διὰ σοῦ ρυθμίσθην, πάσης στενώσεως.

Α᾽ γγέλων βίον διήνυσας, καὶ δόξης ἰσαγγέλου τετύχηκας, Εἰρήνη ἔνδοξε· ἥς καὶ ἡμᾶς καταξιώσον, τοὺς ἀδιστάκτῳ γνώμῃ σὲ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Α ακρύων νάματα δίδου μοι, ὡς ἂν ἐναποπλύνω τὸν βόρβορον, τῆς διανοίας μου, Θεοχαρίτω-
τε Δέσποινα, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἐπανα-
κτήσωμαι.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ε ὕπεσκίασεν, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ἡ χάρις ἄνωθεν, τῆς σῆς εὐνοίας ἡμῖν, καὶ πᾶσαν ἐσκέ-
δασεν, ἐχθροῦ ἐνέργειαν· διὰ τοῦτό σε, ἐν εὐ-
χαρίστοις ἄσμασι, μακαρίζομεν Ὅσια.

Ζ ἐνα πέλουσι, τὰ θεῖά σου θαυμάσια, ἃ τελεῖς πάντοτε, τοῖς προσιοῦσι θερμῶς· Εἰρήνη πα-
νεύφημε, τῇ ἀντιλήψει σου· ἀπελαύνεις γὰρ δαιμόνων τὰ φαντάσματα, καὶ παθῶν παντοίων λύμην.

Α παθείας σε λειμῶνα εὐωδέστατον, Χριστὸς ἀνέδειξε, τῇ σῇ λαμπρᾷ βιοτῇ· διὸ τῶν χαρί-
των σου, ὁσμὴ ἢ ἄῤυλος, τὰ συστήματα Μονα-
ζουσῶν ἐκάστοτε, κατευφραίνει μακαρία.

Θεοτοκίον.

Τ ᾠτήριον, τὸ ἔλεός σου Δέσποινα, καὶ ἱλαστή-
ριον, τῇ ἀσθενούσῃ δεινῶς, ψυχῇ μου τοῖς πά-
θεσι, γενέσθω δέομαι, ὡς ἂν ἄφεσιν, καὶ ἴασιν
καὶ λύτρωσιν, καὶ κακῶν τὴν λύσιν εὔρω.

Ὡδὴ η'. Παιδας εὐαγεῖς.

Ρ ένους σου τὴν εὐκλειαν παρεῖδες, καὶ πάσας τὰς ἐν κόσμῳ τιμὰς ἔλιπες καὶ Χριστοῦ ἡγάπησας, Μῆτερ τὴν ταπείνωσιν, πρὸς δό-
ξαν ἀνυψοῦσάν σε τὴν ὑπερκόσμιον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εργοις τοῦ φωτός λελαμπρυσμένη, ἀκοίμητον τὴν λαμπάδα τῆς ἀγνείας σου, Μῆτερ διετήρησας, θείαις ἐγρηγόρσεσι, καὶ πρὸς νυμφῶνα ἔδραμες τὸν ἐπουράνιον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ἀβδῶ τῆς σοφῆς σου ποιμανσίας, Μονὴν τοῦ Χρυσοβαλάντου πρὶν ἐποίμανας, πρὸς νομὴν σωτήριον, καὶ πόαν οὐράνιον· νῦν δὲ Ὁσία ἴθυνον, ἐπιστάσις σου, πρὸς χλόην τοῦ Χριστοῦ προσταγμάτων, τὴν παροῦσαν Μάνδραν, στερρῶς σοι προσκειμένην.

Θεοτοκίον.

Αφθορε ἀκήρατε Παρθένε, φθαρεῖσα τοῖς φθαρτικοῖς ἐπιτηδεύμασι, καὶ λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ ἐννοίαις χείροσι, ψυχὴν μου τὴν ταλαίπωρον, νῦν ἀνακαίνισον, καὶ κάθαρον τῷ φόβῳ τῷ θείῳ, τὴν ρερυπωμένην καρδίαν μου ἀθλίως.

Ὡδὴ 9'. Ἀπας γηγενής.

Εθένος καὶ ἰσχύν, εἰρήνην καὶ ἴασιν ἡμῖν ἐβράβευσας, λύπαις καὶ κακώσεσι, ταπεινωθεῖσι καὶ ἄρρωσθήμασιν, Εἰρήνη μεγαλύνουμε· διὸ ὑμνοῦμέν σου, τὴν πλουσίαν, χάριν καὶ χρηστότητα, δι' ᾧ πᾶσι παρέχεις τὰ πρόσφορα.

Εἰς ἡμῶν, Χριστὲ Παντοδύναμε καὶ Πολυέλεε, τοῦ νοὸς τὸ σύντριμμα, καὶ τῆς καρδίας τὸ ἄλγος Κύριε, καὶ δίδου ἡμῖν ἄφεσιν τῶν παραπτώσεων, μεσιτείαις, τῆς μεγαλυνάσης σε, θεοφόρου Χρυσοβαλάντου Εἰρήνης Φιλάνθρωπε.

Μόνην σε φρουρόν, προστάτιν καὶ ἔφορον μετὰ Θεὸν ἀληθῶς, ἢ τῷ σῷ ὀνόματι, σεμνυνομένη παροῦσα Ποίμνη σου, ἔχουσα Εἰρηνώνουμε, ἐν σοὶ κρατύνεται, καὶ πληροῦται, πάσης παρακλήσεως, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Δόξα Πατρί.....

“ λη τῇ ψυχῇ, Χριστὸν ἀγαπήσασα, τούτῳ νε-
 νύμφευσαι, βίου καθαρότητι, καὶ πολιτείας
 Μητέρα λαμπρότητι· ὅθεν καὶ καρδίῳσον αὐ-
 τοῦ τῷ ἔρωτι, καὶ ἐκ πάσης, ρῦσαί με φαυλότητος,
 ὡς θαυμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί.....

“ ψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν ἐκ χθα-
 μαλότητος, πάσης καὶ νοήσεως, περιπεζίου
 καὶ πολυφρόντιδος, πρὸς ἀρετῶν ἀνάθασιν
 καὶ νοὸς κάθαρσιν, ὡς ἂν θείας, μέτοχοι ἐλλάμψε-
 ως, διὰ σοῦ Θεοτόκε γενώμεθα.

Τέλος.

